Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Library of Congress)

HÔM NAY

1 — MƯỜI MỘT NĂM SAU phóng sự «Bờ Lờ» đăng trên báo Tia-Sáng — Hà-Nội PHAN-NGHỊ SẮC BÉN HƠN TRONG «ĐƯỜNG LÊN BIÊN GIỚI»

2 — NGƯỜI ĐIỆN ẢNH TRẢ LỜI CÂU HỎI NÓNG HỔI: ỦY-BAN LIÊN-PHÁI PHẬT-GIÁO CHỐNG PHIM SAKYA ĐÃ TÍNH LẦM MỘT THẾ CỜ?

ĐÔ-THÀNH

VIỆT-NAM CỘNG-HÒA NĂM THỨ 9
Năm thứ 10 — Số 2.496
Giá 2 đồng
NGÀY THỨ HAI 15-4-1963
22 tháng Ba Quý-Mão

Ngôn-Luận

Nhật-báo thông-tin nghị-luận hữu-ích của mọi gia-đình

Chủ-Nhiệm và Chủ-Bút: HỒ-ANH
Tổng-Thư-Ký Tòa-Soạn: TỪ-CHUNG
Điện-thoại 25.528 — Hộp thư số 6
Tòa-Soạn và Trị-Sự 86 đường Lê-Lai — Saigòn

Thảo luận luật «thể lệ vệ sinh» trong các thành phố

SÀIGÒN.— Văn phòng Quốc Hội thông cáo:

Quốc Hội sẽ nhóm phiên khoáng đại vào chiều thứ Ba 16-4-1963, hồi 15 giờ 30, tại trụ sở Quốc Hội, Công trường Lam Sơn Saigòn.

Dự án Nghị trình tuần lễ từ 15 đến 20-4-63 như sau:

Thảo luận và biểu quyết Dự thảo luật số 96/II sửa đổi điều I và điều 2 Dụ số 10 ngày 16-5-1954 ấn định thể lệ vệ sinh trong các thành phố.

QUAN-ĐIỂM

Nếu muốn chống Cộng sản đốt nhà hãy chống cho thiết thực, cho quyết liệt

Cách đây 6 tháng, nhân nhận xét tình hình biến chuyển trong sự hoạt động của giặc, cũng ở mục này trong số báo ra ngày 12-11-62, NGÔN LUẬN đã viết:

.. *« Từ nay mùa hanh hao đã bắt đầu. Bình thường, hỏa hoạn cũng đã có thể xảy ra vì sự bất cẩn, huống chi lại có bàn tay phá hoại của Cộng sản dính vào.*

« Gây hỏa hoạn lớn ở đô thị, Việt Cộng vừa có thể làm cho đời sống của đồng bào bị xáo trộn, lại vừa có thể tung ra những dư luận hoang mang, gây những mâu thuẫn độc địa như chúng vẫn thường rêu rao rằng « trong miền Nam có nạn đốt nhà đề đuổi đất». Đồng bào ta, tránh sao khỏi có người khờ khạo lẫn lộn sự thực riêng rẽ (đục một đoạn) trong vài vụ đuổi đất đuổi nhà và hành vi độc ác của vài chủ đất... với sự xuyên tạc quỷ mô ác ý do địch tung ra, gây cho toàn thể miền Nam những tội ác tưởng tượng »...

Như thế là chúng ta đã có thể đoán trước rằng « đề tàn dân hại nước cho kỳ được, Việt Cộng có thể nổi lửa đốt nhà dân lành. Nhưng chúng ta đã làm gì để chống lại?

Trước hết, phải nói rằng có nhiều người trong chúng ta không chịu công nhận — —rằng cuộc tranh đấu chống Cộng hiện nay là cuộc tranh đấu rất nặng tính chất chính trị: *được lòng dân thì thắng mà mất lòng dân thì thua.*

[illegible] vì không [illegible] để ý đến những thứ mà người ta quen gọi là lời đồn đại,

[illegible] cho nên Việt Cộng dán giấy dọa đốt khắp nơi mà đồng bào không được nghe một lời trấn tĩnh, tự động dọn nhà đi, gây nên cảnh hỗn loạn để kẻ phá hoại càng dễ hành động.

Chúng ta coi thường giặc, tưởng rằng giặc không dám làm những chuyện tàn bạo, cho nên trước khi xảy ra vụ cháy nhà ở góc đường Trương minh Giảng — Trương tấn Bửu, căn nhà phát hỏa đầu tiên đã cháy một lần vào hôm trước, dân chúng trình báo và dường như Cảnh sát có ghi vào sổ thường trực đàng hoàng, thế mà hôm sau căn nhà ấy lại cháy nữa, giữa ban ngày. Tin chính thức về vụ này đăng trong Việt Tấn Xã nói rằng « cháy vì bất cẩn! » Sự đáng tiếc ấy, nói cho đúng, không thể trút hết cho nhân viên an ninh. Bởi vì như

(Xem tiếp trang 4)

Cộng-Sản Lào bị chặt thêm một cánh tay

ÁM SÁT NỮA

- Thêm một nhân vật thân Cộng bị bắn tại Vạn-Tượng
- Hai tiểu đoàn Trung-Cộng đã chiếm Bắc Lào
- Các phe ở Lào sẽ nhập thành hai: chống Cộng và Cộng-sản

Trung Cộng chiếm Bắc Lào

VỌNG CÁC. — Hôm 12-4 Đại sứ Lào ở Thái Lan tuyên bố trong một cuộc họp báo rằng hai tiểu đoàn Trung Cộng dường như đã chiếm Mường Sinh ở Bắc Lào hôm 28-3 vừa rồi. Đáp một câu hỏi, Đại sứ nói rằng Tướng Phoumi không có cách gì để cải tiến tình hình, đó là trách vụ của 14 nước dự hội nghị Giơ neo.

Trong khi đó ở Lào, Ủy Hội Quốc Tế hiện đã đi mở cuộc điều tra vì có lời tố cáo quân đội Mỹ và Thái đóng ở làng Na Phaphir còn quân Việt Cộng thì đóng ở Tchepone.

Hôm thứ sáu, thêm một nhân vật thân Cộng bị ám sát tại Vạn Tượng. Đó là Đại tá Khanthi, thuộc nhóm trung lập thân Cộng, hiện làm Cảnh sát trưởng ở Vạn Tượng. Khanthi bị bắn một phát vào đầu tại ngoại ô và kẻ khủng bố đã chạy thoát mặc dù các đường đều có canh gác.

Theo dư luận ở Nhật thì có thể Lào sẽ chỉ còn hai phe: chống Cộng (được Mỹ ủng hộ) và Cộng Sản (có Trung Cộng đỡ đầu).

Tình hình chiến sự

VẠN-TƯỢNG.— Hôm thứ bảy Tướng Khong Le họp báo nói rằng vì Thủ Tướng Phouma muốn giải quyết ổn hòa nên quân trung lập ngừng tiến quân. Nhưng quân trung lập sẽ chiếm lại các vị trí đã mất nếu các cấp trên không tìm được giải pháp. Tướng Khong Le nói hôm thứ sáu quân ông có 12 chiến xa yểm trợ về cách Xiêng Khoảng 5 cây số thì phải dừng lại. Tướng Khong Le nói rằng không có những đơn vị Việt Cộng trong quân đội Lào Cộng (tổng số 6.000) nhưng trong mỗi tiểu đoàn Lào Cộng có chừng 15 cán bộ Việt Cộng. Ông sẽ kêu gọi Tướng Phoumi tiếp cứu nếu Việt Cộng trực tiếp can thiệp.

Quân đội Phoumi hiện đóng trên các miền Cao Nguyên cách Đồng Chum 10 cây số, vừa được tiếp tế nhiều lương thực và khí giới.

Trên đống tro tàn, người dân uất ức gào lên:

PHẢI MỔ BỤNG, CHẶT TAY NHỮNG TÊN V.C. ĐỐT NHÀ

Mít tinh ở Khánh Hội lên án Việt Cộng đốt nhà (B.I)

SÀIGÒN.— Chiều 13-4-63 một cuộc mít tinh vĩ đại đã được tổ chức tại đường Hoàng Diệu để lên án tội ác đốt nhà, giết người của Việt Cộng. Tất cả có tới mấy chục ngàn người tham dự, đứng dày đặc cả hai bên lề đường Lê Quốc Hưng ăn suốt tới ngã tư Hoàng Diệu — Trịnh Minh Thế. Một ủy ban nhân dân gồm có những thân hào thân sĩ vùng Khánh Hội và Vĩnh Hội do dân chúng bầu ra đã đứng lên tổ chức cuộc mít tinh này.

Đại diện các nạn nhân hỏa hoạn lần lượt lên diễn đàn kết tội bè lũ sát nhân. Đại thể, họ nói: «trong lúc dân chúng Sàigòn sống yên ổn thì bọn Việt Cộng lén lút vào các khu lao động đốt nhà của đồng bào nghèo khiến cho hàng vạn gia đình nheo nhóc, lâm vào cảnh màn trời chiếu đất, bị đói khổ, bệnh tật đe dọa. Bọn Việt Cộng bị thua cay ở khắp nơi nên đã âm mưu khủng bố dân thành thị, quấy rối hậu phương để dọn đón cho những mật khu. Qua những vụ khủng bố, người ta thấy rõ ràng tất cả những hành động hại dân hại nước của Việt Cộng. Cho nên nguyện vọng chung của đồng bào là xin đưa xử tử những tên Việt Cộng đốt nhà, cho xứng với tội của chúng».

Sau khi đại diện Ban Tổ chức lên đọc kiến nghị yêu cầu Ủy Hội Quốc Tế can thiệp để Việt Cộng chấm dứt những vụ đốt nhà, thỉnh cầu chính phủ cho phép xử tử tại chỗ bọn Việt Cộng đốt nhà, và giúp đỡ dân chúng mọi mặt để lập ngay Khóm Chiến lược, hai tên L. văn Khai và Nguyễn duy Ích đ... lên

Xem tiếp B trang 4

4 TÊN CÁN-BỘ VIỆT-CỘNG thú nhận tội đốt nhà

- Đốt rồi đổ cho Chính-Phủ đốt để giải tỏa lấy đất xây «bin-đinh» cho Mỹ ở.
- Nếu được tha ra vẫn trở về Khánh-Hội, đồng bào tha thì sống đồng-bào giết phải chịu.

2 tên Việt Cộng Nguyễn văn Ích và Lê văn Khai thú nhận tội đốt nhà trước hàng ngàn đồng bào (V.10)

SÀI GÒN.— Chiều thứ sáu, một cuộc họp báo đã được tổ chức tại Tổng Nha Thông Tin để công bố kết quả điều tra về vụ Việt cộng đốt nhà. Ông Bộ Trưởng Nội Vụ chủ tọa cuộc họp, bên cạnh có ông Đô Trưởng, ông Tổng Giám Đốc Cảnh Sát Quốc Gia, ông Phụ Tá Tổng Giám Đốc Thông Tin, ông Phó Đô Trưởng Nội An và ông Giám Đốc Cảnh Sát Đô Thành. Tham dự cuộc họp có đông đủ đại diện báo chí trong nước và ngoại quốc.

Xem tiếp C trang 4

Bên lề cuộc mết tinh

«Mổ bụng chặt tay NHỮNG TÊN V.C. ĐỐT NHÀ»

L.T.S.— Hồi 5 giờ chiều 15-4, các nạn nhân hỏa hoạn ở Khánh Hội đã tự động họp mết - tinh lên án V.C. đốt nhà và đòi Chính quyền « xuất trình » bọn ác đức đó. Đồng bào đã được mãn nguyện.

Riêng dưới đây là những tiếng vang chung quanh « kế hoạch đốt nhà khủng bố của V.C.», do b.b.d.p.v. Hiếu Kỳ ghi lại.

Quanh cuộc Mít tinh

— Mẹ kiếp... thì Việt Cộng chứ ai! Người ta mới bắt được một thằng nhỏ chừng 16 tuổi cà. Nó khai là «họ» thuê, nhưng nó hổng dám đốt ở xóm trên (*không biết xóm nào*) vì sợ cháy nhà mà nó nên nó xuống đốt xóm mình đó (*xóm Chiếu*).

— Thế bây giờ tính mạng mấy tên đốt nhà ra đây làm chi đây?

— Thì cho dân xử chứ gì nữa.

— ...Mẹ! Thế thì thịt gấp chứ còn đợi gì.

— Thịt làm chi! Chặt cha nó hai

Xem tiếp N trang 4

Ông Cố-Vấn Ngô-Đình-Nhu yêu cầu các cấp bộ

Tiến tới xây dựng Quân đội độc lập do mình mà chiến thắng và tự túc tiếp liệu

SÀIGÒN— Chiều 11-4, ông Cố Vấn Ngô đình Nhu đã chủ tọa lễ bế giảng khóa I « Thực hành tâm lý chiến », cử hành tại Trung Tâm Huấn Luyện Chiến Tranh Tâm Lý. Hiện diện trong buổi lễ có các vị Bộ Trưởng, các vị Tướng Lãnh và nhiều nhân vật cao cấp.

Ngỏ lời với các học viên, ông Cố Vấn tuyên bố rằng về mặt quân sự Quân đội đã có nhiều sáng kiến, binh pháp do chúng ta sáng tạo đã làm tê liệt hoạt động của địch.

Để cập đến vấn đề tâm lý chiến, ông Cố Vấn nói rằng ngày nay ta có một chủ nghĩa để tranh đấu nên người cán bộ tâm lý chiến cần

Xem tiếp T trang 4

Mua xe 5 năm trước nay vẫn chưa sang tên

Ô. DÂN-BIỂU TRƯƠNG-VĂN-TỐ BỊ BÀ CỐ-VẤN KHỞI TỐ

SÀIGÒN.— Nguồn tin chính thức cho biết:

Sáng nay, Phòng Lục Sự Tòa Sơ thẩm Sàigòn vừa thâu nhận đơn khởi tố của Bà Cố Vấn Ngô đình Nhu, do Luật sư Nguyễn phước Đại, Phó Tổng Thơ ký Phong Trào Liên Đới, nhiệm cách thay mặt, khởi tố ông Trương văn Tố về một việc như sau: năm 1958, Bà Cố Vấn Ngô đình Nhu — do sự đề nghị của ông Tôn Thất Tuệ, Tùy viên Phủ Tổng Thống, trình rằng xe Panhard sau này sẽ khó kiếm đồ phụ tùng — đã chấp nhận giao chiếc xe Panhard Levassor NBH số 609 mà Bà đứng tên sở hữu cho ông Tôn Thất Tuệ để bán. Ông Tôn Thất Tuệ khi trình đã bán chiếc xe ấy — với giá 25.000đ.cho ông Trương văn-Tố, hiện là Dân Biểu Quốc Hội, Giám Đốc Công Ty đường Việt Nam — đã nhận ngay giấy bán xe mà Bà CốVấn đã ký và thẻ xanh, để giao lại người mua. Từ đó Bà Cố Vấn yên trí xe đã được sang tên cho chủ mới nghĩa là từ 5 năm nay. Nhưng vừa đây, Bà Cố Vấn rất đỗi ngạc nhiên, nhận được bức thư của ông Trương văn Tố, xin Bà Cố Vấn ký cho ông một tờ bán xe để cho ông thực hiện việc sang tên và khai thêm rằng năm 1961 ông có mua dùm chiếc xe NBH 609 cho Bà Đặng Cẩm Nhung. Trước sự trình bày kỳ dị của ông Trương văn Tố, vì ông Tôn thất Tuệ cũng đã xác nhận ông đã giao xe cho ông Tố và cất giấy tờ liên hệ từ năm 1958. Bà Cố Vấn cho điều tra ngay sự việc. Cuộc điều tra cho biết trong vòng tháng 5 năm 1959, ông Trương văn Tố có làm tờ cớ mất thẻ xanh xe NBH.609 tại Cảnh Sát cuộc quận II và có tự ký khai rằng «vì đi vắng lâu ngày Bà Cố Vấn Ngô đình Nhu giao xe cho Ông ta xử dụng», để làm đơn xin phó bản thẻ xanh tại Bộ Công Chánh, cũng vẫn đề tên Bà Cố Vấn.

Như vậy, trong vòng 5 năm nay, ông Trương-văn-Tố đã xử dụng chiếc xe để tên Bà Cố Vấn mặc dầu xe đã bán rồi cho ông từ lâu. Hành vi này rất nguy hại, khiến cho Bà Cố Vấn phải chịu tai tiếng nếu xe bị lạm dụng trong những việc bất chánh, chưa kể việc phải chịu trách nhiệm dân sự trong trường hợp người lái xe gây ra tai nạn.

Xem tiếp M trang 4

Về thăm thú tình hình

TÊN V. C. CHÍN CHÚC bị bắn hạ ở Nhà-Bè

Đêm thứ sáu (12-4) vừa rồi, tên Nguyễn văn Chính tự Chín Chúc, bí thư Chi uỷ Việt Cộng vùng Tân Thuận Đông mò về Tân Thuận nghe ngóng tình hình công tác đốt nhà ở Đô Thành. Chúc bị bắn hạ tại hàng rào ấp chiến lược Tân Thuận Đông. Trước đây Thiếu Tướng Tư lệnh Biệt Khu Thủ Đô đã từng treo giải 50.000đ cho ai bắt sống được tên Việt Cộng lợi hại này. (VQ)

LẬP THÊM NHIỀU TRẠM chích ngừa dịch hạch

SÀIGÒN.— Uỷ ban Trung ương phòng ngừa Dịch hạch vừa cho biết tính đến 12 giờ trưa 12-4-63 đã có 47 người đến điều trị tại bệnh viện Chợ Quán. Trong số đó có 2 bệnh nhân cũ đã được xác nhận, 5 người có kết quả thử nghiệm dầu tiên và 40 người đang chờ kết quả thử nghiệm. Đối với 5 trường hợp khả nghi kể trên, đã có biện pháp áp dụng phòng ngừa cho các nhà lân cận tại những khu đường Nguyễn thành Nhân, Bến Vân Đồn, khu Lữ Gia (Phú thọ), Lê văn Duyệt và Cao Đạt (Chợlớn). Về việc chích ngừa ở Đô thành, đã có 537.430 phần khối thuốc được phát ra và chích được chừng 600 ngàn người. Ngoài những nơi chích tại các công sở, các trường học, các trường do y-sĩ tư liên lạc với liên gia trưởng chích, các phòng mạch tư, còn có 24 Chẩn Y-viện trong đô thành và

Xem tiếp L trang 4

TỪ THÀNH TỚI TỈNH

BÁC-SĨ THƯỜNG-TRỰC — Thứ Hai 15-4-1963

(Trưa: 13 giờ đến 15 giờ. Chiều: 19 giờ đến 6 giờ sáng hôm sau)

B.S. Đặng văn Đang 49A, đường Võ Tánh	Sàigòn
B.S. Lê văn Triển 25, đường Phát Diệm	Sàigòn
B.S. Nguyễn thị Mai 9, đường Trần quốc Toản	Sàigòn
B.S. Tạ văn Du 406, đại lộ Đồng Khánh	Chợlớn

4 ĐÊM HÁT LÀM NGHĨA CỦA C.Đ.C.C.C.M.Q.G.

SÀIGÒN.— Để lấy tiền giúp đồng bào hỏa hoạn Vĩnh Hội ngày 20-3, Chi Đoàn Công Chức Cách Mạng Quốc Gia sẽ tổ chức 4 đêm hát vào các ngày: 16, 17 và 18-4, cải lương do đoàn Thanh Minh Thanh Nga trình diễn vở: «Giấc mộng Vương Phi» tại rạp Hưng Đạo. Ngày 19-4 tuồng Tàu do các nghệ sĩ Trung Hoa trình diễn tại rạp Hảo Huê (Chợlớn) với vở «Phấn cung huyết lệ Huê».

15-4 PHÁT PHIẾU BÁO DANH THI T.H.Đ.N.C.

SÀIGÒN.— Bộ Quốc gia Giáo dục thông cáo: Bắt đầu từ ngày 15-4-1963 sẽ phát phiếu báo danh cho các thí sinh thi T.H.Đ.N.C. tại các trường phụ trách thâu nhận đơn thi.

ĐỒNG BÀO COI CHỪNG BỌN PHÁ HOẠI PHAO TIN NHẢM

QUẢNG-NGÃI.— Trong khoảng một tuần nay đồng bào ở Quảng Ngãi xôn xao bàn tán vì có tin ở đây xuất hiện một bọn người chuyên bắt cóc trẻ con cho vào bao tải rồi chở qua một nước khác, giết đi để nấu... thuốc phiện. Sự thực thì ở đây không hề có chuyện bắt cóc trẻ con như vậy. Ngày 10-4 tòa Hành Chánh Quảng Ngãi cũng đã ra thông cáo yêu cầu đồng bào hãy sáng suốt, chớ nghe những tin đồn nhảm do bọn phá hoại phao ra để gây hoang mang, rối loạn trong dân chúng. (Ch.L)

10 TÊN CƯỚP CỦA, HÃM HIẾP, GIẾT NGƯỜI

CẦN-THƠ— Hồi 11 giờ đêm 11-4, một bọn cướp chừng 10 người kéo tới nhà ông Cao văn Đề (49 tuổi) ở kinh Sen Toráng, xã Hoài Mỹ (Phụng Hiệp. Cần Thơ). Chúng lôi ông Đề ra tra khảo rất dã man đến gần chết để bắt chỉ chỗ dấu tiền. Sau khi đoạt của khổ chủ gần 2 lạng vàng và 30 ngàn bạc mặt, chúng còn lôi con gái ông Đề là cô Cao thị Tuyết (18 tuổi) ra hãm hiếp, rồi dùng dao đâm cô này lòi ruột chết và l.i xác vứt ra vườn. Mãi khi bọn cướp rút đi rồi, ông Đề mới dám tri hô lên. Nhà chức trách đang truy tầm bọn cướp dã man này rất gắt. (Q.H)

7 NGƯỜI LÀM THUỐC TRỤ SINH GIẢ BỊ BẮT

SÀI-GÒN.— Sau nhiều ngày theo rõi, ngày 10-4 nhà chức trách đô thành đã bắt trọn một ổ làm thuốc trụ sinh giả từ miền Trung đem vào Saigòn tiêu thụ. Xét nhà tên Nguyễn Nghĩa (từ miền Trung vào tạm trú tại nhà người quen ở đường Trần quang Diệu), nhà chức trách tịch thu được một số thuốc trụ sinh giả, mang các nhãn hiệu: Terramicine, Bipéniciline và Yron... Sau đó 6 đồng lõa nữa trong tổ chức này là: Kiều quang Mạnh (25 tuổi), Thiều quang Hoan (20 tuổi), Nguyễn thái Ưu (21 tuổi), Hồ thị Nhàn (27 tuổi), Lê Cho (30 tuổi) và Nguyễn Khâm (30 tuổi) cũng bị sa lưới nhà chức trách. Cả 7 tên nói trên đã bị giải tới Biện lý cuộc ngày 13-4. Được biết bọn này còn tới các phòng mạch bác sĩ ở Sàigòn xin toa mua thuốc trụ sinh rồi chữa lại con số, mua thật nhiều thuốc thật để mang ra miền Trung bán chợ đen. (S.S)

V.C. NÉM LỰU ĐẠN QUÁN NƯỚC: 2 NGƯỜI MỸ, 5 TRẺ EM BỊ THƯƠNG

TRÚC GIANG.— Hồi 8 giờ tối 12-4, bọn khủng bố Việt Cộng đã ném 1 quả lựu đạn vào quán giải khát «Thời Yên Lợi» ở đường Trương vĩnh Ký (Trúc Giang). Lựu đạn nổ tung làm 1 đại úy và 1 trung sĩ Mỹ bị thương. Ngoài ra còn 5 em nhỏ đang đứng chơi bên cửa quán cũng bị thương. Tất cả đều được chở vào bệnh viện, riêng có em bé Nguyễn văn Thành Tài (8 tuổi, con ông Nguyễn văn Mao) thương tích trầm trọng hơn cả. (H.G)

ĐÃ ĐƯỢC CHO HỌC NGHỀ CÒN TRỘM TIỀN CỦA CHỦ

VĨNH-LONG.— Ngày 3-2, ông Huỳnh văn Định ở số 11/5 xã Sơn Định (Chợ Lách) dẫn con gái là Huỳnh thị Tuyết (22 tuổi) lên hiệu may của bà Nguyễn thị Nga ở số 90 đường Phát Diệm, xin cho con học nghề may. Bà Nga lại thương tình cha con cô Tuyết nghèo cho học không phải đóng tiền học phí. Học được ít lâu, đến ngày 24-3, thừa lúc chủ đi vắng, cô Tuyết cạy tủ lấy trộm số bạc 25.000 đồng rồi bỏ trốn về quê. Bà Nga dò la biết được cha con cô Tuyết đã dùng số bạc nói trên để mua máy may, bàn ghế. Ngày 5-4 bà về Chợ Lách, bắt gặp cô Tuyết, níu lại thì bị cô này xé toạc cả áo dài rồi toan chạy trốn. Bà Nga tri hô lên, Cảnh sát đuổi theo bắt được cô Tuyết và cô này đã bị Tòa Vĩnh Long tống giam. (Q.H)

BÀ GIÀ BỊ KẺ CẮP CẮT HẦU BAO

SÀIGÒN.— Ngày 12-4 bà Mai thị Tròn (75 tuổi) ở quê lên Sàigòn thăm con là một công chức cao cấp, ngụ tại hẻm 16 cư xá Lữ Gia. Khoảng 8 giờ sáng ngày nói trên, bà Tròn ra chợ chẳng may bị bọn bất lương dùng dao sắc cứa hầu bao lấy mất một số nữ trang và tiền bạc trị giá trên 30 ngàn đồng. Về đến nhà xem hầu bao thấy mất sạch tiền bạc, bà Tròn ngã ra bất tỉnh. Bà đã được chở vào bệnh viện cứu cấp. (N.P)

Nhân-dân hãy tự động đứng lên bảo vệ tài sản sanh mạng của mình

HUẾ CÓ GÌ LẠ?

VIỆN ĐẠI-HỌC HUẾ

I— KHI MÀ CON CÁI THÀNH PHẦN THƯỢNG-LƯU XÃ-HỘI ĐUA NHAU HỌC TRƯỜNG TÂY?

● MỘT LỀ LỐI CẤP VĂN-BẰNG KỲ DỊ

(Tiếp theo)

Bài của TỪ-CHUNG

CHÚNG ta đã thấy guồng máy cai trị cũ của chế độ thuộc địa âm mưu dìm những giá trị cổ truyền của ta. Sở dĩ chúng ta trở lại vấn đề ấy, là vì đến nay âm mưu trên hãy còn ảnh hưởng.

Nói một cách khác thì chúng ta đến nay hãy còn mắc mưu họ chưa gỡ ra được.

Thực thế một mặt, guồng máy cai trị ấy dìm giá trị cũ của ta, cắt đứt chúng ta với quá khứ, thì một khác họ đề cao tất cả cái gì là của họ.

Trong lãnh vực văn hóa, họ tạo ra đủ mọi thứ hàng rào để suy tôn giá trị bằng cấp của họ.

Xưa kia, theo đại học, người Việt muốn được bằng cao hơn cử nhân phải sang Pháp thi.

Ở Hà Nội, họ cấp bằng Bác sĩ Y khoa, nhưng họ dùng những biện pháp hành chính để bằng ấy mang tên là bằng của Đại Học Y Khoa Ba Lê.

Đến khi vì chiến tranh, sự liên lạc giữa Mẫu Quốc và Thuộc Địa bị cắt đứt, và vì sự học của con em họ không thể để gián đoạn, họ đã buộc lòng phải mở những kỳ thi Cao Học tại đây, thì họ đã vô cùng cẩn thận trong sự chấm thi, cho người Việt đỗ giỏ giọt để giữ giá trị của bằng cấp, và hơn thế nữa, họ còn cột giá trị văn hóa vào giá trị kinh tế, xếp hạng bằng cấp theo chỉ-số, nghĩa là đánh giá bằng cấp bằng tiền.

Tình trạng ấy đã để lại cho Việt Nam một ấn tượng là Học để kiếm gạo, để được ăn trên ngồi chốc.

Đừng tưởng rằng đến nay, khi mà họ không còn quyền hành chánh trị gì ở trên giải đất này nữa, họ đã thay đổi thái độ.

(Còn nữa)

NHÂN DÂN MIỀN NAM:— Tại sao các anh đốt nhà?
CẦN VẸM (lên cây biện chứng): — Tại thánh tổ Các Mác dạy rằng « Cháy nhà ra mặt... khỉ Đỏ »!

ĐƯỜNG LÊN BIÊN-GIỚI — Ký sự của PHAN-NGHỊ

1— KÝ SỰ THIÊN THANH NÃO KHÁCH THÂM

(Tập Kiều — Một thiên ký sự lại càng não nhân)

Chiều biên giới xuống chầm chậm. Một sự vắng lặng đến rợn người! Tưởng chừng như không còn nghe thấy một âm thanh nào khác ngoài những tiếng gió vi vu. Gió Khmer cũng như gió Lào. Nóng bỏng. Gió lục địa thiếu hơi nước như vốc từng nắm cát ném vào mặt, vào người bây còn mang cái sực nội của đất đai, đông ngồi từ 8 giờ sáng đến 6 giờ chiều. Người ngợm ở đây bị cháy nắng đen thui. Có cảm tưởng như lạc vào một miền nào ở Nam Phi.

Nếu không có quán cà phê này.

Quán hàng dựng lên với tính cách tạm bợ. Bốn bề vách liếp. Mái tranh tơi tả. Mấy chị em cô hàng là Việt kiều mới bị trục xuất ở Nam Vang về, cả cái gia tài đồ sộ chỉ còn lại được mấy va li quần áo.

Quán hàng không có tên. Nằm ngay ven lộ, Quốc lộ số I. Từ ấp chiến lược Quan thuế về tới đồn Cảnh sát Biên giới, con đường nhựa chạy thẳng tắp trông như một mũi tên bắn sang nước Khmer, ở cách đó có vài ba trăm thước. Cột cây số mới được sơn lại, trắng lốm lốp, ghi mức chót của một con lộ nối liền Bắc Trung Nam. Chữ đỏ nổi bật trên nền trắng. Biên giới, 1973. Như vậy, cách xa đây vừa đúng 1973 cây số là Ngã Tư Sở, ở đó cũng có một cây số ghi: Hà Nội 0 cây số.

• Tíu tít gánh gồng đây Ô Chợ Dừa, Ô Cầu Dền, lân áo xanh nâu,
• Hà nội tươi thắm, sống vui phố bè.
• Bồi hồi chàng trai những đôi mắt nào
• Chen quanh rộn ràng Đồng Xuân,
• Xanh tươi bát ngát Tây Hồ, Hàng Buồm ríu rít, Hàng Đào, Hàng Bạc, Hàng Gai...

Cách đây vào khoảng mười bốn mười lăm năm — sau một thời gian

Xem tiếp K trang 4

13-4 chỉ xảy ra hai đám cháy nhỏ

SÀIGÒN. — Bắt đầu từ ngày 13-4 việc canh gác phòng hỏa tại các xóm lao động đã được tổ chức ráo riết.

Nhờ sự canh gác ráo riết nên chỉ xảy ra hai vụ cháy nhỏ ở đường Phan thanh Giản gần đường Trần quốc Toản và một vụ khác ở đường Trương Tấn Bửu. Cả hai đám cháy đều bị đồng bào dập tắt tức khắc.

Tuy vậy đêm đêm vẫn xảy ra những vụ đuổi bắt giặc đốt nhà. Hồi 4 giờ sáng chủ nhật, ở khu Phú Thọ (trước mặt trường đua) đã xô ra đường đuổi bắt giặc.

Cũng nên nhắc lại rằng trong hai ngày 11 và 12 xảy ra tới 9 đám cháy, đám lớn nhất ở hẻm Đội Có (Phú Nhuận) thiệt hại 18 căn. (P.T)

BẠN ĐỌC KHIẾU NẠI

Già 74 tuổi có được miễn gác không?

Kính gửi ông Quận Trưởng Tân Bình

Tôi là Lê thiện Thuật 74 tuổi, chính quán ở làng Bình Vọng, quận Thường Tín, tỉnh Hà Đông, Bắc Phần, di cư vào Nam Phần vì cái hiệp định Giơ Neo 54, hiện ngụ tại số 133/506/1-Chi Lăng-Phú Nhuận xin trình lên ông Quận Trưởng một việc như sau:

Chỗ tôi ở thuộc vào ấp chiến lược Đông I, từ đầu năm nay tối nào Ban Trị Sự Ấp cũng gọi dân ở trong ấp đi gác, không rõ mỗi tối bao nhiêu người.

Riêng về phần tôi thì đã bị gọi đích danh 3 lần: lần thứ nhất 18-1-63, lần thứ hai 17-3-63 lần thứ ba 9-4-63. Như thế là sự luân phiên không được nhất tề: Khoảng trước vừa đúng hai tháng, khoảng sau chỉ mới có 23 ngày. Và chăng tôi không hiểu tại sao Ban Trị Sự lại cứ gọi đích danh tôi đi gác. Chính phủ đâu có nỡ nào bắt ông già ngoài 70 tuổi đi gác đêm.

Tuy nhiên để tỏ lòng thành kính với quốc sách « ấp chiến lược », tôi đã đóng góp mỗi phiên gác 20đ để

Xem tiếp G trang 4

DÂN NÓI DÂN NGHE

THỦ ĐÔ SÀIGÒN « LOẠN »!

Thủ đô nước VNCH, chúng ta hiện « [illegible] loạn », trong khi ở các tỉnh nhỏ vùng quê, nhờ Quốc sách Ấp Chiến lược, dân chúng đang được thấy an ninh trở lại dần dần, đang hy vọng được thấy ngày hoàn toàn thái bình vô sự như thời tiền chiến.

[illegible] các ông thông tin viên ngoại quốc chờ vin vào đây mà loan tin vội vàng! Chúng tôi nói «loạn» đây là cái loạn ở trong đầu óc người dân thủ đô. Vì thủ đô không có tiếng súng nổ, mà lửa cứ bốc cháy liên tiếp. Lửa cháy có xe vòi rồng dập tắt, mà lòng dân không yên. Kẻ đốt nhà bị Chánh quyền [illegible] giờ để tố cáo tội ác, mà dân không hài lòng yên dạ [illegible]. Kẻ đốt nhà sẽ bị Pháp luật xử án, trừng trị nặng nề, mà hiện dân không dám tin ở sự bảo vệ ấy nữa!

KẺ ĐỐT NHÀ «CẬY» CÓ... CÔNG LÝ CỘNG-HÒA!

Trớ trêu thay! Trong khi lòng dân lương thiện hoang mang vì nạn khủng bố tàn bạo của Cộng-phỉ, thì chính tụi Cộng phỉ lại « cậy » có... công lý Cộng Hòa nhân đạo, mà yên chí đốt nhà dân! Đây, chứng cớ:

Các nguồn tin chắc chắn cho biết:

Vì sợ bị dân chúng quá căm hờn đánh đập chết tươi tại chỗ, cho nên bọn Cộng phỉ đốt nhà cứ đi bộ ba: Một đứa vào xóm châm lửa, thì hai đứa đứng phía ngoài để... canh gác! Rủi nghe động một chút, ấy là hai đứa này chạy vội tới bót Cảnh sát cấp báo ngay rằng:

Xem tiếp D trang 4

Ngôn, Sơn, Luận TÌM NGƯỜI MẤT TÍCH

TRUYỆN PHÓNG TÁC
Tranh của họa sĩ TRẦN-VŨ

TƯ LÀNH VÀO DÂN-VỆ

(Cầm phóng tác, trích dịch và quay phim mà không xin phép)

Tranh của họa sĩ VĂN-HIẾU

...AI XX — *Do giáo-sư* THIỆN-TÂM *phụ trách*

MỘT THẦN ĐỒNG...CHĂN DÊ : INAUDI

Cậu bé INAUDI sinh năm 1867 tại Onorato (Ý). Nhà nghèo, anh cậu và cậu làm nghề chăn dê (có lẽ phải nói chăn cừu không có bạn hiểu lầm !) Ông anh tính vốn lười, chỉ thích thổi sáo và...ngủ gật suốt ngày, để mặc INAUDI lo việc chăn cừu và đếm cừu. Có lẽ vì vậy mà cậu tính nhẩm giỏi chăng ? Mới 6 tuổi mà dân làng đã phải khâm phục tài cậu, mặc dầu mãi tới lúc 13 tuổi cậu mới bắt đầu học đọc học viết.

Lúc chưa được 7 tuổi, anh cậu đổi nghề và mang cậu lang thang «đầu đường xó chợ» với một chiếc phong cầm quay tay cũ rích làm kế sinh nhai. Bữa đói bữa no, hai anh em lần mò sang tới Pháp. Ngán cảnh «màn trời chiếu đất» nhất là lúc «bụng đói như gào», INAUDI liền nghĩ cách trổ tài tính nhẩm để thỉnh thoảng được nếm mùi...thịt dê. Lúc «ngân quỹ» không được dồi dào, cậu «mời» mọi người thử tài nhẩm...nhanh như nháy mắt của cậu. Mới 6 tuổi cậu đã có thể nhân hai số, mỗi số với 3 con số NHANH NHƯ ĐIỆN người ta vừa đọc xong hai số ấy là cậu đọc ngay kết quả. Một năm sau, cậu có thể nhân hai số, mỗi số với 6 con số, trong giây phút. Một hôm người ta hỏi cậu : « Trong 18 năm, 7 tháng, 21 ngày và 3 giờ có bao nhiêu giây ? » cậu chỉ tính mất 13 giây. Vẫn biết rằng các cậu thần đồng thường tính trước mỗi giờ, mỗi ngày, mỗi tháng, mỗi năm có mấy giây, nhưng các bạn cứ lấy giấy bút ra tính thử thời mới thấy tài cậu INAUDI.

Và sau đây là một bài toán trứ danh mà cậu bé INAUDI đã giải một cách dễ dàng : Xưa kia, sau lúc đã bình thiên hạ, một ông vua ủ rũ suốt ngày vì không còn có gì mà đánh đông dẹp bắc nữa. Thấy vậy, quan tể tướng mới bóp trán nghĩ ra... CỜ TƯỚNG. Nhà vua khoái quá, liền phán « Khanh muốn Trẫm thưởng những gì ? » Tể tướng tâu : « Thần chỉ cúi xin Bệ hạ ban cho VÀI HẠT THÓC : Ô thứ nhất 1 hạt ; ô thứ hai 2 hạt ; ô thứ ba 4 hạt ; ô thứ tư 8 hạt v.v... (nghĩa là cứ nhân đôi mãi).

Các bạn tính dùm. Cốt có... can đảm là tính được, chớ nghe lời dèm pha của các «cậu Tú, cô Tú» bảo đó là chương trình Tú Tài. Thiện Tâm chỉ xin nhắc rằng nước ta phải được mùa luôn vài chục năm mới đủ... đền ơn quan tể tướng.

T.B.— Xin nhắc thêm Kỳ Cóp là bàn cờ có tất cả 64 ô. Khuyên ông Kỳ cứ mỗi lúc chờ bà Kỳ làm tốt thời đem bài TÍNH NHẨN này ra mà làm, trước mua vui sau... đỡ sốt ruột.

ỦY BAN...

(Tiếp theo trang 3)

dáng mến của chúng sinh đã dạy trong kinh **Hoa Nghiêm** rằng **«Nhân thị tối thắng»** (con người là hơn cả). Ngài cũng còn dạy : *«Ta không cầu một phúc báo nào cả, kể cả phúc báo được tái sanh ở một nơi Cực Lạc. Nhưng ta tìm sự lợi lạc cho loài người, ta tìm cách làm cho những kẻ lạc đường quay trở lại soi đường cho những kẻ sống trong tối tăm và soi lầm lẫn, làm cho dời hết mọi phiền não và đau thương».*

Đạo Phật chủ trương « Tất cả muôn loài đều có Phật tính, nghĩa là đều có khả năng thành Phật ».

Thành tâm tin tưởng lời Phật dạy và thành tâm mong mỏi chư vị hoằng dương Phật pháp, từ số báo ngày mai, «trò» đây sẽ dùng văn ngữ của một người viết báo, mà gửi tới tay chư quý vị những tài liệu đích xác nhất của vấn đề này, để chư quý vị luận xét.

Cầu ơn Tam Bảo, Hộ Pháp, chư Thiên xót thương họ trì cho những luận xét của chúng ta được viên mãn thành tựu.

Nam mô bổn sư
Thích Ca Mâu Ni Phật
NGƯỜI ĐIỆN ẢNH

(3) Tên của Đức Phật **Ca Kya Muni**, *theo đúng nghĩa Ấn Độ là* **người hiền** *(Muni) giòng họ Cakya. Chữ Buddha nghĩa là* **giác ngộ**. *Và dấu chữ* **Vạn** *nổi trước ngực Đức Phật là một trong 32 tướng tốt của ngài, tướng* **«Cát tường hải vân»** *nghĩa từ bi như đám mây lành che mát chúng sanh.*

(Còn tiếp)

MỖI NGÀY MỘT TRUYỆN

(Tiếp theo trang 3)

nhận những sự tưởng thưởng nhiều hơn. Họ ngã xuống không ai hay, cuộc sống chẳng mấy được chiều đãi mà sự hy sinh của họ thật lớn lao.

Huấn gọi bằng «Em» với cái nghĩa thân thiết nhất của nó.

Mới hôm qua đây 6 «người em» của Huấn ngã xuống. Một người còn trẻ lắm, nhờ Huấn nói với mẹ mình câu : Con chết mẹ đừng buồn. Huấn ghé lại :

— Gì nữa em ?

Người lính thều thào :

— Thôi.. Chuẩn-úy... và mắt anh ta lạc đi.

Huấn thờ thẫn. Rồi « đứa em » của Huấn nằm xuống giữa lòng rừng lạnh lẽo. Đời lại cuốn cuộn trôi.

Huấn bứng mẩu thuốc qua rào. Sương rừng xuống lạnh. Không gian rộng âm u. Vài vì sao đơn lạnh Huấn như đang đối diện người yêu :

— « Diệu ơi ! Anh biết và tin ở việc mình làm. Đó là góp một phần rất nhỏ vào việc đem lại an vui cho đất nước. Anh sẽ về với Diệu Ở với Diệu mãi mãi. Diệu cứ tin anh đi !

NGUYỄN-HA

Đông-Đô. Thi-Nại-Am soạn — *Bản dịch của* TỪ-VI-LANG
SỐ 187 Kim-Thánh-Thán phê bình — Thầy-Gòn chú thích

HỒI THỨ 24

Cả Võ thủng thẳng nói :

— Tôi vừa gặp mấy người quen, đã rủ nhau vào quán uống mấy chén rồi.

Ả sắp cơm tối cho chồng ăn, rồi cùng nhau đi ngủ.

Sáng hôm sau, Cả Võ chỉ hấp vài ba vỉ bánh, bầy lên trên gánh. Cô ả vì đã hết hồn vía vào Tây-môn-Khánh rồi, nên chẳng biết chồng đem nhiều đem ít thế nào. Chồng sửa soạn ra đi, ả sốt cả ruột, chỉ muốn đá phóc ra khỏi cửa cho chóng.

Cả Võ vừa gánh gánh đi khỏi nhà ả liền vòng lối sau, mò sang buồng kín của mụ Vương, nằm ườn ra, thấp thỏm đợi chờ Tây-môn-Khánh.

Cả Võ gánh gánh ra đến đầu phố Tử Thạch thì thấy Vận-Kha đã đeo cái giỏ đứng đấy chờ sẵn, bèn hỏi :

— Thế nào, em ?

— Còn hơi sớm. Chú hãy quầy gánh đi bán một vòng nữa. Chắc chắn bảy tám phần là hắn đến rồi. Cứ quay lại đợi ở chỗ ấy nhé !

Cả Võ sốt ruột như lửa đốt, nhưng cũng tạm đi vòng một hồi. Khi quay lại chỗ cũ thì thấy Vận-Kha bảo :

— Có rồi chú ơi! Hễ thấy tôi quăng cái giỏ xuống, thì chú cứ xông ngay vào !

Cả Võ đặt gánh xuống hồi hộp chờ... Vận - Kha bèn đeo giỏ bước đến trước cửa phòng trà, trợn mắt mắng :

— Mụ chó già! Sao hôm qua dám đánh ta ? !

Mụ Vương vẫn quen thói đanh đá tai-ngược, nhảy chồm chồm lên chửi :

— Thằng khỉ non chết rấp ! Bà làm gì mày mà tự dưng xông đến gây chuyện ? Rồi nay lại tới chửi Bà ?

— Ta chửi mụ là «con ngựa già» đấy! Mụ làm thân con chó cho người xích cổ lôi đi, chứ làm gì nổi ta mà thối mồm !

Mụ đùng đùng nổi giận, xông ngay ra túm thằng bé mà đánh. Hắn kêu lên : « Mày giỏi đánh đi ! » Rồi quăng cái giỏ lăn long lóc ra đường. Mụ đang toan ghì lấy hắn, thì sau khi kêu « Mày đánh tao ! » hắn túm chặt giây lưng mụ! Lại lấy hết sức, húc đầu vào ngực mụ cho ngã lăn xuống đường, nhưng mụ tựa được vào tường nên không ngã. Thằng bé liều chết húc đầu ấn ghì mụ vào tường. Mụ đang lúng túng, chợt thoáng thấy Cả Võ xuất hiện, xắn quần vén áo xông đại vào phòng trà. Mụ hoảng-hốt, toan giãng ra để chạy về cản Cả Võ, nhưng bị thằng ranh con Vận-Kha cố chết giữ ghì, không buông tha.

Mụ đành kêu lớn lên cho người trong nhà biết :

— Ối ! Cả Võ ! Cả Võ vào nhà đấy !

Cô ả đang hú hí với trai trong buồng, chợt nghe tiếng kêu như sét nổ ngang tai, tay chân cuống cả kê, vội chồm dậy, nhảy ra chặn vững cánh cửa buồng trong. Tây-môn-Khánh gặp lúc nguy cấp quá, chui dại xuống...gầm giường mà trốn. Cả Võ xông vào đến cửa buồng, xô đạp dùng dùng, nhưng không phá nổi. Hắn hì hục chửi :

— Ai chúng mày giỏi thật !

Cô ả chặn vững được cửa, nhưng sợ cuống-quít lên, liền chửi đổng rằng :

— Đồ không biết xấu ! Ngày thường cứ múa mỏ mua mép, khoe võ-nghệ như ông tướng, đến lúc nguy cấp lại cấm họng bó tay ! Mới thấy con «cọp giấy» (1) đã sợ co vòi rụt cổ!

Ả nói thế, rõ ràng là giọng lưỡi xúi trai xông ra đánh chồng mà cướp đường thoát-thân ! Tây-môn-Khánh nằm ép dưới gầm giường, nghe ả nói thế mới sực nghĩ ra, liền chui ra, xông tới mở toang cửa, quát tháo :

— Đừng có láo !

Cả Võ toan túm lấy hắn, nhưng lẹ như cắt, hắn đã tung chân phải đá cái «phóc» ! Vì Cả Võ lùn, bị cái đá trúng giữa ức, ngã ngửa lộn nhào về sau. Hắn thấy địch thủ đã ngã, liền vùng ra ngoài bỏ chạy một mạch. Vận-Kha thấy việc không xong, đành buông mụ Vương ra. Khắp phố phường đều thấy rõ mặt Tây-môn Khánh, nhưng ai dám xông ra bắt giữ? Cả Võ bị cái đá « thục mạng » quá mạnh, lại trúng chỗ hiểm, nên chết ngất đi, không kêu rên cựa cựa gì được nữa. Mụ Vương trở vào nhà đỡ hắn dậy, thấy miệng hắn ứa máu đỏ lòm, sắc mặt thì nhợt nhạt ra như màu sáp ong. Mụ vội bảo cô ả múc nước vào phun, cứu hắn tỉnh lại, rồi mụ đỡ một bên, ả đỡ một bên, dìu hắn đi lối sau về nhà, đưa thẳng lên lầu. Được đặt xuống giường, hắn nằm mê man, ngủ thiếp một đêm ấy.

Hôm sau, Tây-môn-Khánh dò la nghe ngóng, thấy im lìm vô sự, máu dâm nổi lên, hắn lại mò đến buồng mụ Vương hú hí với ả dâm phụ như thường ! Cả hai chỉ mong Cả Võ chết quách đi cho sớm. Tội nghiệp anh chồng đần, bị gian-phu đá một cái gần chết, nằm trên giường bệnh suốt năm ngày không ăn được chút gì. Đến thuốc thang cũng không được một ngụm, khát chén nước cũng chẳng ai rót cho. Ngày ngày hắn nằm liệt, cất tiếng gọi vợ cũng không thấy thưa nữa. (Còn tiếp)

(1) Kiến cả «chỉ-hồ» đã hách nhất giao!

Đã phát hành tại khắp các sạp báo :

THỦY-HỬ Tập I, Tập II

Bản dịch của TỪ-VI-LANG

Các bạn bán lẻ cần **Tập I**, xin liên lạc với nhà **Á-Châu** (92b **Lê Lai — Saigon**). Các hiệu sách **cần tập II**, xin liên lạc với nhà **Thống-Nhất** (399 Trần Hưng-Đạo —Saigon).

TÌM VIỆC

— Thanh niên học lực Tú Tài, hiền lành, đứng đắn, đã làm việc về văn phòng và giữ sổ sách, đánh máy. Muốn tìm việc làm như thư ký đánh máy, văn phòng, đứng trông hàng, giữ caisse, cộng tác với tư thục Tiểu học, hay bất cứ việc gì vừa sức. Làm việc ngày hay đêm và đi xa cũng được. Xin biên thư hoặc liên lạc : Bà Phan - thị - Chương - Lệ 109/8B/1 bến Vân Đồn Saigòn.

TAM TINH HẢI CẨU BỔ THẬN HOÀN SỐ 2

Trị MỘNG-TINH, DI-TINH HOẠT-TINH, THANH-PHẾ, BỔ THẬN, BỒI-TINH và BỒI BỔ SỨC LỰC.

Có 2 loại : hoàn mật và viên dẹp Đồng giá : 32$50. Nhà thuốc Bắc nào cũng có bán.

VÕ-VĂN-VÂN

Dược -Phòng
201-211 Nguyễn-thái-Học
— SAIGON —
Kiểm nhận B.Y.T số 155

N.K 104BYT/QCD? 14-8-62

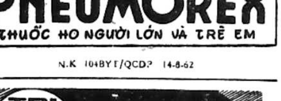

KN 165/BYT/QCD?

TRONG DỊP HÈ BỔ TÚC

ANH-NGỮ

TẠI TRƯỜNG

ZIÊN-HỒNG

15-4-63 Mở các lớp : Let's Learn English Part I, Chuẩn bị thi T.H.Đ.N.C. ; Chuẩn bị thi TÚ TÀI A. B. (S.N. I) và đặc biệt lớp Anh Ngữ Thực Hành dành riêng cho học viên lớn tuổi muốn chóng nói và nghe được Anh văn thường đàm.

Ghi tên tại 80-6 Bà Huyện Thanh Quan
KN 35-GD/TT/KD

SỐ 1 — LƯƠNG-QUÂN phóng tả

CHƯƠNG I

MỘT VỤ CƯỚP TÁO BẠO

Động cơ chiếc xe « 15 ngựa » quay nhè nhẹ, êm như ru, không hề phát ra một tiếng trục trặc nhỏ. Thằng cha thợ máy lo việc săn sóc chiếc xe thật là một tay tổ. Đáng thưởng.

Bôn ngồi ngả lưng ra tựa ghế. Hắn liếc mắt nhìn nhanh ra đầu phố ăn thông ra đường Nhà Thờ. Phách Nam Vang đã đứng vào chỗ quy định từ trước, kế bên chòi sách báo. Hắn khoát một tấm áo tơi mưa trên người. Cái áo màu kem, gần như trắng, cồm cộm che một vật cứng ở mé bên trái, trông rất khác ý. Người qua lại, có lẽ vì mải công việc riêng, chẳng ai buồn chú ý tới hắn, mặc dầu cái cảnh đó thật như chọc vào mắt. Một tấm áo tơi mưa giữa buổi sáng nắng trang trang, trong biển người chen chúc lúc nhúc !

Tự nhiên Bôn cũng cảm thấy nhợ nhỏm hắn người ! Phách Nam Vang gan đến thế là cùng ! Khuỷu tay trái đặt trên thành cửa xe, kính đã hạ thấp, bàn tay vuốt ve cái «vô lăng». Bôn hạ tay phải xuống nắm nhẹ dốc súng lục. Mũi súng cắm hờ vào khe hở giữa hai ghế ngồi ở mé trước.

Như một nhạc công lên lại giây đàn trước giờ hòa tấu, hắn đạp nhẹ chân ga cho máy rồ mạnh lên một chút và lắng tai nghe tiếng nổ ròn. Đoạn hắn lại nhấc chân ra ngay, để cho động cơ chạy đều đều trước. Hắn nhìn đồng hồ trên xe. Mới có chín giờ ba mươi sáu phút. Còn phải chờ đúng bốn phút nữa, nếu cuộc hò hẹn diễn ra đúng như dự định. Thằng cha tay trong làm ở ngân hàng không thể chỉ điểm bừa bãi trong một vụ làm ăn quan trọng như thế này. Tên đó thừa hiểu là nó không thể đùa rỡn với đám anh chị. Điều đó thì khỏi phải nói.

Mà đời nào có thể có chuyện sơ xuất trong vụ này được kia chứ. Chính Ba Phụng đã đích thân lo liệu từ đầu đến cuối. Hắn phải nghiên cứu, theo rõi suốt hai tháng ròng. Với Ba Phụng, việc làm ăn sẽ ngon lành. Hắn tỉ mỉ còn hơn cả một viên chưởng khế già đời, hoặc một bà già giàu mà bủn xỉn. Vụ nào đã giao cho Ba Phụng sắp đặt thì khỏi cần phải lo ngại gì nữa. Mọi việc đều được tính toán ăn khớp từng phút, từng giây. Anh em chỉ có việc khởi công là ăn chắc...

Giờ này, hắn cũng đang rình đợi người thu ngân của nhà băng đi ra. Trong bọn, duy chỉ có một mình hắn là biết mặt anh nhân viên ấy. Hai tháng trời rình mò, theo rõi còn gì... Hắn biết rõ tất cả mọi thói quen của anh này, giờ giấc đi lại, thậm chí đến cả nhãn rượu uống hàng ngày. Từng ngày một, được sự tiết lộ của người tay trong, hắn nắm vững số tiền mà nhân viên kia mang đi hàng ngày.

Từ chỗ nấp, Phách Nam Vang vừa nhấc khẽ chiếc mũ dạ màu nâu đội trên đầu. Bôn nhận ra ngay ký hiệu đó. Hắn đạp ga, cho xe lướt đi từ từ, không rời xa lề đường. Mái cô gái tóc uốn kiểu «đợt sóng mới», mình vận áo mỏng dính, liếc vào xe và cười tình với hắn. Nhưng Bôn cứ lờ đi như không. Cặp mắt đen lánh, lạnh lẽo của hắn giờ trông dữ dội lạ thường.

Vừa lái xe, hắn vừa kéo sụp vành mũ xuống quá lông mày. Rồi, vẫn bình tĩnh như không, hắn lái xe chạy vòng sang đại lộ.

Tà áo tơi mưa của Phách Nam Vang lúc này cũng không còn thấy cồm cộm nữa. Mũi súng tiểu liên đen ngòm của hắn đã kéo chếch lên tay áo, lách qua một khe hở. Hắn đã buộc trẽo một chiếc khăn tay lên che phần dưới mặt từ bao giờ.

Bôn nhìn sang lề đường. Hai người đàn ông đang tiến lại phía xe của hắn. Một người đeo túi da, có khóa sắt kéo rút. Người thứ hai châm thuốc lá hút. Sau lưng họ là Ba Phụng bám sát sạt không rời nửa bước. Tên này cũng đã buộc khăn che mặt.

Người đeo túi da và bạn đồng nghiệp của hắn đứng dừng phắt lại trước mặt Phách Nam Vang, mặt xanh nhợt ra vì sợ. Anh thứ nhất lấy lại bình tĩnh trước. Hắn quay lưng, toan phóng chạy. Nhưng hắn lại đụng đầu ngay với Ba Phụng. Anh đi kèm hắn đột ngột có một phản ứng tai hại. Bàn tay người này kéo lên, thọc nhanh vào túi áo. Tội nghiệp cho anh chàng ! Một bóng người nép sẵn trong mé cổng sắt đó vừa nhô vụt ra. Một cánh tay giơ cao. Môn Thủy Thủ chỉ dùng dốc súng lục để quật xuống đầu địch thủ. Một lần. Hai lần. Ba lần.

Nhân viên đi áp tải tiền lảo đảo, máu ra như xối, rồi lăn kềnh ra đất, tay chưa kịp rút súng. Một chân hắn đạp ra mắc kẹt vào hàng rào gỗ ngoài hiên một tiệm nước. Một giòng máu rỉ ra chảy dài trên cỏ hắn.

Bôn đã cho xe lướt đến gần chỗ diễn ra cuộc xung đột. Vẫn không dừng lại, hắn với tay mở sẵn cửa sau xe. Môn Thủy Thủ nhảy lao lên xe trước. Rồi đến Ba Phụng. Bàn tay đeo găng màu xám của tên này nắm chặt lấy giây đeo túi da đựng tiền.

Đứng cách đó hai thước, ngón tay đặt sẵn trên cò súng tiểu liên, Phách Nam Vang không rời mắt canh chừng người qua lại. Đa số đều hoảng sợ, dồn nhau nép cả vào mép tường. Không ai dại gì nhô ra hứng đạn bao giờ...

Trong chòi sách báo, người đàn bà đứng bán ngẩn ngơ vấn đề nguyên bàn tay đưa tiền thối lại cho ông khách vừa mua tờ tuần báo «Thám tử». Ông này có nhiên cũng chẳng buồn nghĩ đến chuyện nhận tiền. Trời đất! Đọc truyện dao súng, đâm chém ồn hà ngồi chồm trệ trên ghế bành, là việc hàng ngày của ông, nhưng trước một vụ cướp thật sự diễn ra trước mắt thế này, thực tình ông không muốn «tham dự» một chút nào.

Cặp mắt đã đen lại càng xám lại như than trên vuông khăn tay bịt mặt trắng nốn. Phách Nam Vang nhìn theo người thu ngân viên đang chạy ngược trở vào nhà ngân hàng.

(Còn tiếp)

Mỗi ngày MỘT TRUYỆN

Chiều ở đồn xa

NGUYỄN HÀ

Huấn ngồi trên mô đất cao sau lô cốt. Buổi chiều tiền đồn buồn lạ. Trước mặt anh là một con đường đất đỏ dẫn vào xóm với vài nóc nhà lơ thơ. Bốt nằm giữa một ngã ba, cách biên giới không bao xa. Ba mặt là rừng chàm, phía trước là ruộng hoang mầu đất chết.

Đem thân đến đây là đem thân chống với cam go. Huấn biết vậy nên anh có thái độ bình thản, đón chờ tất cả. Huấn thành một người khác : cứng rắn và đôi khi tàn bạo.

Mới sáng qua, Huấn dự một trận đánh ác liệt ở cánh rừng phía trái đồn. Tiểu đội anh men theo một bãi lầy từ bìa rừng tiến ra. Rừng chưa thức giấc, âm u, lạnh lùng.

Trước và sau anh những chiếc mũ sắt lầm lũi trườn. Vài tiếng sột soạt của lá khô bị xiết. Người thám-báo ghé sát tai Huấn :

— Chuẩn Uý, tụi nó ở một trại cây phía đông...

Huấn gật đầu ngó qua lại bản đồ. Chợt phía trước Huấn có tiếng rào rào của những giọt nước rơi. Huấn ngó vội lên và ngoắc tay cho hai người lính.

Trên cây cao một chú bé thoăn thoắt tụt xuống như một con sâu đo. Huấn cúi lom khom chạy tới cán mũi dao găm của bạn đồng đội. Chú bé được vứt nằm sau một gốc cây với nắm lá khô đầy ứ mồm.

— « Tên viễn-tiêu của chúng đây ». Huấn lầm bầm như vậy và thúc quân tiến mau chiếm lợi thế, vì anh sợ những tiếng động vừa rồi có thể làm lộ mục tiêu.

Được vài chục thước, thì quả vậy, từng loạt trung liên từ trong lòng rừng quạt ra xối xả. Huấn lăn một vòng úp mặt sau gốc cây, lá cành rơi lả tả dọc theo phía anh. Bọn Huấn bắn trả liền. Súng hai cánh quân tả hữu của Huấn cũng nổ ran. Hỏa lực của chúng thật mạnh, lại thêm tiếng súng lớn nghe oai vệ làm Huấn chột dạ.

Chúng có đại liên !

Ở lợi thế cao, khẩu đại liên làm mưa làm gió ba mặt, việc cần giải quyết gấp của Huấn là làm sao triệt được ổ súng lợi hại này. Huấn muốn diện đầu, cuối cùng anh có một quyết định khá nguy hiểm. Để nửa tiểu đội ở lại, anh đem nửa tiểu đội tiến lên. Trong máy truyền tin oo éo :

— Chuẩn úy cho lệnh, đạn của chúng bắn rát quá !

Huấn gắn giọng :

— Tiến chầm chậm ! chờ lệnh !

Tốp người trườn lên như rắn. Chợt mũi đại liên của chúng chúc xuống. Ba bốn người trong bọn Huấn nằm bất động. Mừng thoát nạn nhưng máu Huấn như sôi lên. Mỗi lần ngớt tiếng súng là mỗi lần Huấn vẩy tiến, choài từng gốc cây. Tới được nơi đã định, Huấn chỉ còn lại ba người. Phóng lựu hành động : hai quả đầu vô hiệu, quả thứ ba họng đại liên tắc nghẹn. Anh cho bồi liên tiếp thêm hai quả nữa. Im bặt. Huấn run lên vì sung sướng, nét hân hoan hiện rõ trên nét mặt những người còn lại, Huấn thét vào máy truyền tin :

— Tiến ! Tiến !

Vòng vây xiết lại. Hai mươi phút sau trận đánh kết thúc. Rừng già sơ xác với non đại đội địch thảm bại.

— « Mới sáng qua... Ừ, mới sáng qua... » Huấn nói như để tự nhắc mình. Những gì quá nguy hiểm thường làm anh chẳng nhận định rõ thời gian. Trong phút ấy Huấn quên hẳn Thần chết có thể chụp

xuống bất cứ lúc nào, anh chỉ náo nức với ý tưởng : bắn và tiến lên Sự kiện này Huấn cũng nhận thấy ở bạn đồng đội khi qua loạt đạn đầu Người ta bảo say thuốc súng, Huấn thấy đúng thật. Một người từ trong đồn bước ra :

— Chuẩn úy...

— Gì ?

— Có một tên đáng ghét, Chuẩn úy cho...

Huấn trừng mắt làm anh ta quay vào. Đó là anh chàng có bố bị bọn chúng bắt đi. Anh ta đến xin làm Dân vệ đồn này với đầy ứ ý trả thù.

Huấn hiểu sự căm hờn của người con mất bố nhưng anh nghĩ khác. Hành động đó chỉ có thể chấp nhận ngoài mặt trận còn bây giờ họ đã ở trong tay mình, là tù binh. Đã đành bắn giết là luật tất nhiên của chiến tranh song Huấn hiểu cuộc chiến đấu hiện tại của những người như anh là hàn gắn, gây niềm tin hơn là làm lở loét một vết thương đã có.

Huấn nghĩ : những người như anh có chính nghĩa trong tay, cần phải làm cho chính nghĩa ấy sáng tỏ, bằng sự biết khoan dung trước kẻ địch mù quáng, lầm đường. Anh ân hận có lần vì bực tức đã làm ngơ để cho cấp dưới bắn luôn đi mấy người. Nghĩ lại Huấn thấy ghê ghê. Họ chết khuất mắt Huấn thấy dễ chịu hơn.

Ý tưởng Huấn bỗng bay vút về thành phố, bên các bạn mình và những nơi vui chơi của Saigòn. Hồi được tin Huấn nhập ngũ chúng đều tỏ ra ái ngại dùm anh.

Thái độ tuy không nói ra nhưng Huấn biết nó bao gồm trong câu :

— Đời mày tiêu rồi ! Huấn ạ !

Huấn có hơi buồn và lo. Chín tháng ở trường võ bị rồi khi đụng độ với sự thật ý tưởng này mất đất đứng trong đầu Huấn. Chiến đấu tất phải có nguy hiểm nhưng Huấn thấy nó còn lệ thuộc vào sự không khéo của mình rất nhiều. Rủi may chỉ chiếm 3/10. Ngừng tranh đấu bị huỷ diệt, đó là lẽ đương nhiên. Hồi sống ở Đô Thành Huấn chạy theo những cuộc vui chơi ồ ạt, không suy nghĩ. Người ta bảo sau chiến tranh thế hệ trẻ mất niềm tin, có thái độ chán nản, uể oải với tất cả. Họ tìm đến với cuộc sống hưởng thụ bừa bãi vì thấy đời bấp bênh. Đó là một cái cớ cho những người tuổi trẻ vịn vào, càng sống vô trách nhiệm hơn. Huấn cũng bị cơn lốc này cuốn đi khá xa. Rồi Huấn được gọi nhập ngũ. Những tháng ngày tiếp xúc với nếp sống mới làm Huấn chợt tỉnh, và thấy những cảm nghĩ của mình trước kia sai be bét. Huấn cảm thấy mình như một con ốc được chun mình ra khỏi vỏ để mà nhìn ngắm cuộc sống chung quanh. Kỳ nghỉ phép trước, Huấn đưa Diệu — người yêu của anh — đi chơi. Diệu nói :

— Hồi ấy sao anh không xin hoãn ? Người ta vẫn xin được mà.

Huấn cảm động vì giá trị tình cảm của câu nói. Anh đáp :

— Diệu đừng trách anh, trước, sau đâu chả vậy. Sống lông bông như thế mãi cũng chán, Diệu ạ ! Và lại, anh nghĩ bây giờ thật chẳng ai đòi hỏi thái độ hảo hùng của một kẻ nhận lấy hiểm nguy nhưng mình cũng đừng nên lẩn trốn những trách nhiệm của lứa tuổi mình đối với cuộc sống. Từ giã đời học sinh, xa Diệu anh cũng buồn nhớ lắm chớ Diệu !

Và Huấn cũng đùa :

— Diệu đừng lo, số anh lớn lắm ! Anh còn phải sống để yêu Diệu yêu đến «đầu bạc răng long» rồi có chết thì mới chết kia mà !

Diệu đỏ mặt "hứ" một tiếng nho nhỏ. Huấn yêu Diệu lắm, yêu đến vô cùng cái tâm hồn sâu kín, nụ cười buồn và nét nhìn thật chìm của nàng. Tình yêu của Diệu, thứ tình yêu cần sự dìu dắt, che chở làm Huấn trưởng thành hẳn lên. Một ngày gần đây Huấn sẽ trở về đằm ấm như câu thơ :

« Nàng cười xinh xinh bên anh chồng độc đáo ».
« Tôi ở đơn vị về cưới nhau xong lại đi. »
(Màu tím Hoa sim : Hữu Loan)

Lúc từ biệt bao giờ Huấn cũng cầm tay Diệu thật lâu và hôn phớt lên má nàng. Ngây ngất đến vô cùng, niềm ngây ngất này theo Huấn về đơn vị sưởi hồn anh trong những phút lạnh buồn nhứt. Có xa nhau Huấn mới biết tình của hai người thật sâu đậm. Bức thư mới đây Diệu viết :

« Anh xin đổi làm bàn giấy đi. Em sợ lắm ».

— Sự săn sóc này thật cảm động. Người con gái khi yêu bao giờ cũng muốn người yêu mãi mãi bên mình. Huấn trả lời cho Diệu yên lòng chờ thật ra đổi được hay không, với Huấn thật chẳng quan hệ. Phải nhờ và quỵ lụy thì Huấn ngại lắm. Từ lâu lắm rồi Huấn vẫn thích cuộc sống mình có nhiều đổi thay.

Và cũng từ lâu lắm rồi, anh chán ngán nếp sống tù dày trong bốn bức tường với sổ sách. Chắc Diệu sẽ buồn nhưng tình yêu của Diệu cho mong chờ bấp bênh thì sẽ nồng nàn biết bao nhiêu. Huấn cũng không muốn dửng dưng bỏ anh em ở đây. Tình đồng đội mà Huấn nhận thấy có nhiều thấm đượm và thiết tha rất đặc biệt.

Huấn lặng nhìn toán quân ra khỏi đồn. Thường thường ban đêm Huấn cho đi tuần tiễu các vùng xung quanh nhất là bây giờ, để phòng bị một cuộc trả thù của địch.

Ngay sáng qua có quân tiếp viện ở quận xuống. Huấn biết mình không có đơn. Sau lưng anh còn có một tập thể đang vùng lên làm hậu thuẫn cho những người cầm súng như anh.

Vài tiếng lộn xộn từ dưới nhà giam vọng lên làm Huấn khẽ cau mặt Đó là những kẻ đã bị bắt làm tù binh sáng qua, Huấn được biết bọn chúng có ý định đánh úp đồn Huấn vào buổi tối. Nhưng đồng bào ở đây đã lên báo cho tai mắt của Huấn, ngay từ khi chúng vừa chuyển quân tới.

Kết quả, non 50 tên phơi xác giữa rừng, gần 10 tên bị bắt đem về đồn. Chưa được một phút nghỉ ngơi chúng đã bị tan tành. Đau cho chúng thật !

Còn những kẻ bị cưỡng bách cầm súng, họ cần được giáo huấn để biết chính nghĩa mà trở về. Ngày mai Huấn sẽ giải cả lên Quận. Có được chiến thắng này là nhờ sự dũng cảm của những người lính ! Những người lính ! Huấn nghĩ chính những người lính này mới đáng

(Xem tiếp trang 2)

BÉ NGÔN BÉ LUẬN của VĂN HIẾU

ỦY-BAN LIÊN-PHÁI PHẬT-GIÁO

CHỐNG PHIM THÍCH-CA PHẬT-TỔ

đã tính làm một thè cờ ?

bài của **NGƯỜI-ĐIỆN-ẢNH**

Nam mô A Di Đà Phật
Nam mô Bổn sư Thích Ca Mâu Ni Phật
Kính bạch chư sơn thiền đức
Kính thưa quý chư vị độc giả báo **Ngôn Luận**
Kính thưa chư quý vị thiện hữu nam nữ

Sau mấy ngày ở Nha Trang và được hầu chuyện (rất lâu) Thượng Tọa Thích Trí Thư, giám viện trưởng Phật Học Viện Nha Trang về giáo lý cao xa của Đức Phật, trở về Sài gòn, **trò (1)** *đây nhận được bản truyện phim, phân cảnh và đối thoại phim* **« Thích Ca Phật Tổ »** *do Hoàn Kiếm Phim phát hành.*

Ông Nguyễn đăng Xương, giám đốc hãng phim này, viết cho **«trò»** *mấy chữ giản dị như sau, ở đầu tập sách ấy : « Anh có thể giúp tôi gì được không ? »*

«Trò» đây đọc hết bản phân cảnh ấy và những thư tín trao đổi giữa hãng phim với Thượng tọa Thích Tâm Châu (Phó hội chủ Tổng hội Phật giáo Việt Nam kiêm chủ tịch ủy ban Liên Phái chống phim Sakya) với ông Chánh trí Mai Thọ Truyền (Hội trưởng hội Phật Học Nam Việt kiêm phó hội chủ Tổng hội Phật giáo Việt Nam, kiêm phó chủ tịch tại VNCH Hội Phật giáo thế giới) và nhiều vị tăng lữ khác.

Nội dung câu chuyện « rắc rối » này, tóm quát như sau :

1 — Vào dịp Tết vừa qua, hãng phim bỏ tiền đăng quảng cáo phim **« Thích Ca Phật Tổ »** trên hai báo Điện Ảnh và Kịch Ảnh.

2 — Ngày 13-1-1963, hồi 20giờ tại Chùa Xá Lợi « **một ủy ban Liên phái chống phim Sakya** » ra đời và thảo kiến nghị thỉnh cầu **Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa** *"lấy lượng khoan hồng ra lệnh cho các cơ quan hữu trách :*

« — hoặc đừng cấp hay thu hồi giấy phép nhập cảng bộ phim Sakya (nếu phim chưa nhập cảng)

« — hoặc cấm chiếu phim ấy trong các rạp trên toàn quốc (nếu đã lỡ nhập cảng) ».

3 Hãng phim cùng với Uỷ ban Liên phái trao đổi thư từ (từ đầu tháng 2 cho đến cuối tháng 3) nhưng uỷ ban Liên phái vẫn giữ nguyên « *thái độ không dời đổi* » của bản kiến nghị 13-1-1963.

4 Đầu tháng 4-1963, hãng phim gửi hết tài liệu vụ tranh chấp này đến các nhà văn hoá, nghệ thuật, Tôn giáo, chính quyền và Báo giới (trong đó có cả «trò» đây).

5 Đến nay, « trò » đây nhớ lại trong Nho Thơ có câu rằng *« Dục tu tiên đạo, tiên tu nhơn đạo, nhơn đạo bất tu, tiên đạo viễn hỹ »* (nghĩa là muốn tu đạo Phật trước phải tu Nhân đạo, chớ nhân đạo chẳng tu thời đạo Phật xa vậy) rồi lại nhớ lại những lời vàng ngọc trong kinh **Bảo Đàn** *« Phật pháp tại thế gian, Bất ly thế gian giác. Ly thế mịch bồ đề, Cáp như tầm thố giác »* (nghĩa là Phật pháp tại thế gian, giác ngộ người ở thế gian. Nếu xa lìa thế gian mà tìm đạo Bồ Đề, thì chẳng khác nào tìm sừng trên đầu con thỏ) và lại chưa quên lời thuyết trình của Ngài **U Chan Htoon** tại hội nghị Phật giáo thế giới kỳ thứ sáu họp tại Nam Vang tháng 11-61 : *« với tình trạng hiện nay, sự chuộng lý thuyết suông là một đại họa của thế giới... » và « Một học thuyết như Phật giáo hoàn toàn xây dựng trên căn bản lý trí, phủ nhận các lối tin mù quáng và phù hợp với những lý thuyết tiến bộ của khoa học thế giới hiện tại » (2)* nên «trò» đây nghĩ rằng cần phải đưa hết «câu chuyện» này ra trước công luận, để chư sơn thiền đức, chư quý vị độc giả Ngôn Luận và chư quý vị thiện hữu nam nữ đọc hết tâm thành phụng sự Tam Bảo Phật Pháp Tăng mà xét luận vấn đề, cho đúng tinh thần dân chủ, **Bình Đẳng** tuyệt đối và ý nguyện cứu nạn cứu khổ của đấng **Thế Tôn**

Đức Phật Tự B. (3) đang Linh

(Xem tiếp trang 2)

(1) Theo Tịnh sư Ngọc Chanh, một môn phái đã thành lập ở Việt Nam từ 1948 do Thượng tọa Minh Đăng Quang đứng đầu, chữ «trò» là tiếng ở ngôi thứ nhất, nghĩa là như chữ « tôi », bao hàm một ý nghĩa khiêm nhượng nhất.

(2) Bản dịch của thầy Thích Trí Chơn

Thơ

TRỞ VỀ

Mấy lần định trở lại thăm
Người xưa với nhớ thương trăm ngàn lần
Giang hồ chẳng đợi mùa xuân
Chiều nay mặc niệm dừng chân kinh kỳ

Nhớ ngày em tiễn anh đi
Và em dặn nhớ nhớ về thăm em
Mưa buồn sướt mướt bên thềm
Tháng năm nếp sống đã quen lạnh lùng

Mà nay sao bỗng bâng khuâng
Nẻo xưa dẫn lối tao phùng phải đây
Hoàng hôn đỏ ánh nắng gầy
Bước chân e lệ đường đầy cỏ hoa

Ô kia tựa dưới hiên nhà
Bóng người con gái mắt pha màu buồn
Tóc xanh cố níu hoàng hôn
Bàn tay buông lỏng cho hồn tự do

— Anh ơi em vẫn đợi chờ
Tháng năm dài với mộng hờ sao quên
Từ nay anh ở bên em
Trả bao thương nhớ về đêm hết rồi

Môi hồng em nở nụ cười
Mắt buồn giờ đã sáng ngời niềm tin
Tôi về cho thắm hoa tim
Ngày mai sương gió thôi in dấu giầy.

NGỌC HOÀI PHƯƠNG

Cười Thâm

CÒN CÁI KHÁC

A sắp lấy vợ, gặp B là bạn thân, liền nói :

— Phi-ăng-xê của moa phải cái hơi lờ-rì rít (bất lực) một tí, nhưng em là người rất đứng đắn, đảm đang... Em nấu nướng và may đều thạo cả..

— Nhưng còn... « cái khác » thì toa tính sao ?

A dơ tay lên trời rồi hạ xuống đánh bịch một cái :

— « Cái khác » ấy à ? Khó gì, moa sẽ đi... ngoài !

hoa thơm cỏ lạ

— Khi nào không thể làm cho cái gì công bằng được thêm sức mạnh, người ta làm cho sức mạnh trở nên công bằng.
PASCAL

— Chúng ta sống rất ít về hiện tại, vì hiện tại chỉ là một cái chấm nhỏ lúc nào cũng tránh xa ta.
ANATOLE FRANCE

BỊP — PHÓNG SỰ của PHAN-NGHI

47— MỘT VÀI NGUYÊN - TẮC CHÍNH YẾU VỀ CÁCH PHÒNG NGỪA NẠN BỊP.

(Tiếp theo và hết)

Thưa quí vị độc giả. Phóng sự Bịp tới đây coi như tạm kết thúc. Thật ra thì trên địa hạt B. phóng sự này hãy còn nhiều sự thiếu sót chưa nói đến, hay nói cho đúng hơn chưa có cơ hội để nói tới. Sau này nếu có dịp thuận tiện, phóng sự Bịp sẽ lại ra mắt quí vị độc giả, với những ngón đòn tối tân hơn nữa, với những thủ đoạn B của các môn du hí khác như cá ngựa, mà chược, bất, đổ mười, tổ tôm, chắn cạ v.v...

Cũng trong bài kết thúc này, tác giả xin có một vài lời ngỏ cùng qui vị. Không dám bảo đó là những lời khuyên, mà chỉ xin tỉ tê, xin nhắc lại những kinh nghiệm nóng hổi của những tay tổ trong giới đổ bác, nói về một vài nguyên tắc chính yếu trong việc phòng ngừa nạn Bịp.

Thưa quý vị. Đã là những người chơi bời, hẳn rằng qui vị cũng thừa biết, nghề chơi bây giờ, 10 người thì 9 người có ngón. Không có ngón nọ, ắt có ngón kia. Nếu mình không có ngón, tức là mình bị thua ngay từ lúc ngồi xuống chiếu bạc. Cỗ ích xì có 52 cây, nếu bỏ Sắt, chỉ còn 28. Vậy mà tính ra nó có tới hàng chục ngón đòn : Vài. Nam, Mẫu Tử, đòn bóng, Ma-di, Dì cập dát v...v... và xóc đĩa, tuy chỉ có 4 đồng tiền mà người ta cũng nghĩ ra tới vài ba chục miếng đòn để luộc nhau. Qui vị thử nghĩ xem, nếu mình là con nhà lành, chơi để cốt mua vui, để giải trí thì có nghĩa là mình đã đánh đu với tinh rồi vậy.

Cho nên khi ngồi vào đánh bạc, bất cứ là đánh gì, cũng nên cũ soát xem các tay chơi ấy có quen thuộc mình không. Nếu có người lạ thì nên coi chừng. Kỵ nhất là đánh với người lạ, và có lẽ không bao giờ nên chơi với người lạ cả.

Bây giờ đánh xì, phần lớn người ta dùng cóc. Con cóc sẽ ngăn ngừa được một phần nào sự bịp bợm. Tuy nhiên con tẩy cần phải che thật kỹ, vì dẫu rằng đánh cóc, một khi cần ra tay, dân B vẫn có thể đánh dấu tất cả những con bài người, và nếu mình sơ ý, con tẩy lộ ra là mình chết đầu nước. Nó biết mình tẩy bài hoa, mình lại thấu cáy, nó bắt cho học cơm. Lại cũng cần nên đề chừng những tay đánh sộp. Có khi đó chỉ là một thủ đoạn cò mồi, để dử mình, và khi nó lừa mình được một ván là mình sạch vốn. Những nơi đánh lớn, người ta còn không cho chầu rìa, cấm ăn có. Khi đủ bộ 5 hay 6 người thì họ đóng chặt cửa, chỉ mấy người đánh với nhau thôi.

Đánh sóc đĩa cũng vậy. Ngày nay người ta không để cho một hai người chuyên môn sóc cái. Ai cũng có thể vào sóc thay được, nếu muốn, và miễn là có tiền để giam. Người ta lại cũng có đủ các thủ đoạn để ngăn chặn những ngón B như đòn địa lôi, như đòn Salpêtre.

Nghe chơi lắm công phu như thế, thử hỏi rằng, còn nên vương víu vào làm gì. Và nếu cuộc chơi đối với mình, chỉ có mục đích đâu trí, giải phiền thì chỉ nên đánh có con ma thôi. Mọi sự sát phạt thường bao giờ cũng dẫn đến con đường BỊP.

HẾT

XIII-IV-LXIII

PHAN-NGHI

TRUYỆN LẠ 4 Phương

GIỚI HẠN CỦA VŨ TRỤ

Hiện thời người ta chưa biết rõ vũ trụ rộng bao nhiêu, nhưng có thể nói là vô cùng rộng, không có giới hạn. Giải ngân hà mà chúng ta trông thấy trên nền trời, chỉ là một trong hàng tỷ tỷ giải ngân hà trong vũ trụ mà thôi, trong khi đó trái đất ta ở chỉ là một hạt cát trong giải ngân hà !

Toàn thể vũ trụ thì chưa ai định rõ được biên giới, song biên giới của một khoảng vũ trụ mà người ta có thể nhìn thấy — qua kính thiên văn điện tử — thì là một giải ngân hà ở xa lắc xa lơ. Giải ngân hà này ở cách trái đất chúng ta lối 4 tỷ năm ánh sáng ! Đây là một khám phá quan trọng của đài thiên văn Palomar (Mỹ) trong năm nay.

DÂN Á RẬP TẨY CHAY THUỐC NGỪA THAI

Trời sinh ra làm cái lạ, chẳng hạn như đã ban phát cho các sinh vật cái khoái cảm của «ái tình» thì lại bắt các sinh vật phải chịu luôn cái «hậu quả» của «ái tình». Thật vậy, cái «hậu quả» ấy đối với loài người là chín tháng mười ngày, đối với loài thỏ và mèo thì vài tháng v.v... Nhưng trong các loài, duy chỉ có loài người là tinh khôn hơn cả. Loài người tinh khôn nên biết để làm hại người, biết hưởng khoái lạc nhiều hơn, đồng thời cũng biết cách... trốn trách nhiệm sinh sản hơn cả các loài. Do đó, loài người mơ nghiên cứu sự khoái lạc và loại bỏ cái nhiệm vụ thiêng liêng mà ông trời phú cho. Một trong những thứ trái đạo trời đó là thuốc ngừa thai.

Thật ra thì thuốc ngừa thai đôi khi cũng có ích, có ích cho những người đàn bà cơ thể suy nhược yếu đuối quá, nếu chửa đẻ thì có thể chầu Diêm Vương. Dĩ nhiên trường hợp trên chỉ có bác sĩ mới có quyền cho uống thuốc nhằm một mục đích nhân đạo. Còn ngoài ra các trường hợp khác chỉ là muốn hưởng lạc và trốn trách nhiệm.

Gần đây, dân Á-rập sinh đẻ nhiều quá. Một trong những lý do sinh đẻ này là đa số dân Á-rập sống một cuộc đời cơ cực, nhà cửa chật chội. Cái yếu tố chật chội rất quan trọng, bởi vì nhà cửa có chật chội thì vợ chồng mới dễ gần nhau, người chồng mới dễ... Tặc lưỡi một cái cho xong chuyện ! Ngoài ra, một yếu tố khác cũng không kém quan trọng, là theo một số các nhà khoa học thì con tinh trùng của người dân có cái bụng kém no bao giờ cũng hùng dũng hơn con tinh trùng của những người ăn uống thỏa thuê, vì vậy dân nghèo thường hay chửa đẻ xoành xoạch hơn dân giàu là thế !

Trước nguy cơ nhân mãn một vài quốc gia thuộc nòi Á Rập, một vài hãng thuốc ở Âu châu đã xuất cảng sang các quốc gia này một số thuốc ngừa thai quan trọng. Riêng tại Tuy-ni-di (cũng là một nước theo đạo Hồi) người ta nhập cảng tới hơn hai triệu viên. Song mặc dầu quảng cáo dọa nạt về cái sự « tai hại » (?) của sinh đẻ, người dân Tuy-ni-di vẫn thờ ơ ! Rút cục chỉ bán được có lối 300.000 viên mà thôi, và đặc biệt hầu hết những khách hàng của món thuốc ngừa thai này là các... du khách Âu Mỹ !

Phải chăng người Tuy-ni-di cũng chủ trương như người Việt minh : « Giời sinh voi giời sinh cỏ », việc cóc gì mà lo !

PHỤ NỮ Mỗi ngày một... biết rộng

Ai béo quá muốn gầy bớt nên biết

Những người béo quá làm việc thường chóng bị mệt mỏi, đó là không kể đến chứng huyết áp rất hay xảy ra cho những người nặng kí. Béo có hai loại, một loại béo chắc và một loại béo bệu. Béo bệu thì hay ốm đau lặt vặt, chỉ ốm một trận nhỏ là gầy rạc đi trông thấy ngay.

Nhiều người vì ít hoạt động, mỡ không tiêu đi được nên thành béo. Vì vậy cách tốt nhất để làm cho bớt béo là tập thể thao. Theo các cụ lang ta thì những người vượng hoả, là những người có cơ thể nóng, ít khi béo. Phải chăng "hoả" đã đốt hết mỡ ?

Gần đây tại Hoa kỳ người ta đã áp dụng thực đơn sau đây để giúp cho các phi hành gia xuống cân, vì béo quá bất lợi cho cuộc du hành không gian. Thực đơn này cũng được các phụ nữ Mỹ áp dụng, họ đều gầy bớt 15 ký lô trong vòng 2 tháng.

Ăn sáng : 1 quả trứng gà, 170 gờ ram sữa đã bỏ chất kem đi (lait écrémé)

Bữa trưa : 1 lạng xà lách trộn dầu dấm với muối và hạt tiêu.

Bữa tối : 85 gờ ram thịt nạc và xà lách.

Đồ uống : nước trà, nước lạnh hoặc cà phê không đường.

Điều cần là vẫn làm việc như thường, buổi sáng vẫn tập thể thao.

HÀ-MAI-LAN

MÁCH GIÚP

— Em TRẦN TUẤN DŨNG (Saigòn)

Em làm đơn gửi tới ông hiệu trưởng trường cũ, xin cấp cho một bản học chỉ. Nhà trường giữ đầy đủ sổ sách và hồ sơ của em.

— Ông ANH SƠN (Saigòn)

a) Đợi có thông cáo hãy đi trình diện.

b) Có thể gặp trở ngại.

— Em LẠI NAM PHONG (Saigòn).

a) Biệt hiệu đó hay lắm.

b) *Bạch lạp* là *nến trắng*

c) Không rõ.

d) Các loại lait và crème em bôi đều làm cho mịn da mặt, trừ các vết bẩn trên mặt. Có thể xài *Lait Inoxa, Lait de lanolin Scheik.*

— Cô VIỆT-CHÂU (Saigon) :

a) Là «bà», vì tôi đã có gia đình.

b) Các vé số Đà-Lạt và Vĩnh Sơn đều không trúng. Hai cuộc xổ số kia chưa mở.

— Ông VŨ-HÓA (Saigon) :

Xin giấy đó tại Trại Tô-hiến-Thành, đường Tô-hiến-Thành Hòa Hưng.

— Ông TRẦN QUÝ PHÁT (Saigòn) :

14-3-1922	:	16-2 Nhâm Tuất
12-12-1954	:	18-11 Giáp Ngọ
20-7-1956	:	13-6 Bính Thân
25-5-1958	:	7-4 Mậu Tuất
26-7-1959	:	20-6 Kỷ Hợi
15-9-1961	:	6-8 Tân Sửu

HÀ-MAI-LAN

BÁO HẰNG NGÀY

ĐỌC GÌ HAY ?

Đọc Ngôn-Luận

GÁC LẠI

Vì nhiều bài vở nên phải gác bài : « Tay Ngà Súng Thép » lại 1 kỳ. Xin quý bạn đón đọc trong số báo ra ngày mai.

GIA ĐÌNH KÝ CÓP

Tranh và lời của **VĂN ĐẠT**

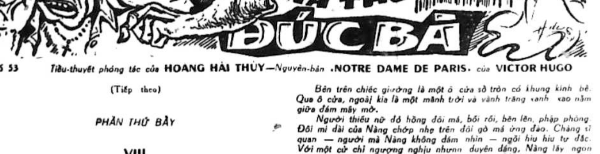

Số 53 — *Tiểu-thuyết phóng tác của* **HOÀNG HẢI THỦY** — *Nguyên-bản* **«NOTRE DAME DE PARIS»** *của* **VICTOR HUGO**

(Tiếp theo)

PHẦN THỨ BẢY

VIII

SỰ TIỆN LỢI của NHỮNG Ô CỬA SỔ MỞ RA DÒNG SÔNG

Có những mãnh lực huyền bí gì đã dàn xếp cho ông gặp Sơn Mi Lan-Đa, rồi cậu em ngỗ nghịch, rồi Hồng-Nhật... để rồi vào giờ đêm khuya khoắt này, xô đẩy ông với tấm áo thầy tu, với danh dự của ông... vào căn nhà trọ bẩn thỉu của Mụ Phường ?

Văn-Phan chờ đợi như vậy trong khoảng mười lăm phút, nhưng ông có cảm tưởng như già đi cả một thế kỷ. Bỗng ông nghe tiếng thang gỗ cọt kẹt. Có người lên lầu. Nắp sàn mở lên, rồi ánh đèn hiện ra. Nơi cánh cửa khấp khểnh có một kẽ hở khá rộng, ông áp mặt vào đấy. Nhờ vậy, ông nhìn rõ tất cả những cảnh xảy ra trong phòng bên cạnh. Mụ già râu mèo, tay cầm ngọn đèn, leo lên đầu tiên. Tiếp đó là Hồng-Nhật, tay vuốt râu mép, rồi đến một người thứ ba : một thiếu nữ đẹp, Nàng Sơn-Mi Lan-Đa. Ông Thầy Tu thấy Nàng xuất hiện rực rỡ như một Nàng Tiên. Ông run lên, một đám mây dăng mờ trước mắt ông, toàn thân ông run lên, mạch máu đập loạn, tất cả quay cuồng, đảo lộn quanh ông. Ông ta không còn nhìn, không còn nghe thấy tiếng gì hết.

Khi tỉnh lại, ông thấy căn phòng chỉ còn có Hồng-Nhật và Sơn-Mi Lan-Đa. Họ ngồi trên cái rương gỗ. Ngọn đèn đặt gần họ, soi sáng cảnh nghèo nàn của gian phòng, ánh đèn làm nổi bật sự trơ trẽn của chiếc giường nệm bông thô kệ trong góc phòng.

Bên trên chiếc giường là một ô cửa sổ tròn có khung kính bể. Qua ô cửa, ngoài kia là một mảnh trời và vành trăng xanh xao nằm giữa đám mây mờ.

Người thiếu nữ đỏ hồng đôi má, bối rối, bẽn lẽn, phập phồng. Đôi mi dài của Nàng chớp nhẹ trên đôi gò má ửng đào. Chàng sĩ quan — người mà Nàng không dám nhìn — ngồi hiu hiu tự đắc. Với một cử chỉ ngượng nghịu nhưng duyên dáng, Nàng lấy ngón tay vẽ những nét vô hình thù lên mặt rương, và Nàng cúi mặt nhìn theo ngón tay. Con dê trắng nằm trên chân Nàng.

Chàng Đại-Úy Kỵ Mã Cung Thủ tối nay ăn diện thật đẹp. Cổ áo và hai tay áo chàng đều có thêu ren. Đó là lối diện bảnh nhất thời ấy.

Văn-Phan phải khó nhọc lắm mới nghe được những câu họ trao đổi với nhau qua cơn xúc động và choáng váng của ông.

Chẳng còn gì nhạt nhẽo hơn là những lời trao đổi giữa hai người yêu nhau. Đó là những câu « anh yêu em, em yêu anh » muôn thuở không thay đổi làm người ngoại cuộc phải chán ngấy. Nhưng Văn-Phan không phải là người ngoại cuộc.

— Ồ... — người thiếu nữ khẽ nói, mắt Nàng vẫn không nhìn lên — anh Hồng-Nhật xin anh đừng khinh em. Em biết em làm thế này là không phải...

— Khinh em ? — Chàng sĩ-quan hào hoa phong nhã hỏi lại — Chết chửa, tại sao anh lại dám khinh em nhỉ ?

— Vì em đi theo anh !

— Về điểm ấy, anh không đồng ý với em. Anh không khinh em đâu, anh thù em mới đúng...

Người thiếu nữ sợ hãi nhìn lên :

— Thù em ? Em làm gì mà thù em ?

— Vì em bắt anh phải năn nỉ, van xin em quá lâu.

— Tại vì... vì... làm thế này em phụ một lời nguyền. Em sẽ không còn bao giờ tìm thấy cha mẹ em nữa. Bùa thiêng của em sẽ mất linh nghiệm. Nhưng... bây giờ em chẳng cần gì nữa. Em còn tìm cha mẹ để làm gì ?

Vừa nói câu đó, Nàng vừa mở rộng cặp mắt nhung đen chan chứa tình yêu thương nhìn chàng trẻ tuổi.

Chàng này kêu lên :

— Em nói gì thật tôi không hiểu.

Sơn-Mi Lan-Đa ngồi yên một lát, rồi một giọt nước mắt ứa ra trên mi Nàng, một tiếng thở dài thốt ra trên môi Nàng, và Nàng nói :

— Em yêu anh !

Chung quanh người thiếu nữ có tỏa ra một mùi hương thanh khiết, một làn hào quang kỳ dị làm cho Hồng-Nhật không dám sỗ sàng. Nhưng câu nói của người thiếu nữ làm cho chàng thêm bạo dạn — « Em yêu anh lắm không ? » — Chàng say đắm quàng tay ra ôm lấy mình cô gái Ai-Cập. Chàng chỉ chờ có cơ hội ấy.

Ông Thầy Tu trông thấy cảnh đó. Ông thò tay thử lưỡi nhọn của con dao găm do ông dấu trong ngực áo.

— Hồng-Nhật ! — Cô gái vừa nói vừa gỡ nhẹ vòng tay của sĩ-quan ra khỏi thắt lưng Nàng — anh trẻ tuổi, đẹp trai, anh can đảm. Anh đã cứu sống em. Em chỉ là một đứa con gái du mục lang thang không nhà không cửa. Đã từ lâu, em mơ được gặp một chàng sĩ quan hiên ngang cứu sống em. Em mơ thấy anh ngay cả trước khi em được gặp anh. Người trong mơ của em cũng bận binh phục, cũng cao lớn, cũng có kiếm dài như anh. Tên anh là Hồng-Nhật. Em yêu cái tên của anh. Em yêu thanh kiếm của anh. Anh rút kiếm ra cho em xem đi...

— Trẻ con quá ! Chàng sĩ quan gật yêu, rồi mỉm cười rút kiếm ra cầm tay. Người thiếu nữ nhìn mũi kiếm, nhìn dốc tay, xem kỹ hàng chữ số khắc trên dốc kiếm, rồi hôn nhẹ lên thân kiếm — « Mi là thanh kiếm của một người can đảm. Ta yêu chàng Hồng-Nhật... anh đi đi, lại lại vài bước đi cho em nhìn anh, cho em được nghe tiếng gót giày sắt của anh. Anh đẹp quá. » »

Chàng Đại-Úy đứng dậy để làm hài lòng người đẹp. Chàng mắng yêu Nàng với một nụ cười — « Em trẻ con quá đi mất ! À... em này, đã bao giờ em trông thấy anh mặc quân phục đại lễ... nghĩa là toàn giáp sắt từ đầu đến chân kín mít chưa ? »

Nàng lắc đầu :

— Chưa ạ.

— Anh bận bộ giáp sắt ấy thật là bảnh.

Hồng-Nhật trở lại ngồi bên Nàng, nhưng lần này, chàng ngồi sát hơn trước :

— Em ơi... anh bảo này...

Cô gái Ai-Cập đưa bàn tay lên chạm nhẹ vào miệng chàng với một cử chỉ dễ thương và đầy duyên dáng — « Không, không, em không nghe anh nói đâu. Anh có yêu em không ? Em chỉ muốn anh nói là anh yêu em ! »

— Yêu lắm chứ. Tiên nữ của đời anh — Chàng trẻ tuổi quì xuống ôm lấy mình Nàng — Cuộc đời anh, tâm hồn anh, máu huyết anh đều là của em, tất cả là của em. Anh yêu em, anh chỉ yêu có một mình em...

(Còn tiếp)

Ngôn-Luận

Ngày thứ Hai 15-4-1963

Tiếp theo C trang 1

Ông Bộ Trưởng Nội Vụ cho biết nội vụ xảy ra như sau:

Sau vụ cháy khủng khiếp ở Khánh Hội, thiêu hủy 4.000 căn nhà, chính phủ đang lo cứu trợ thì lại xảy ra nhiều vụ cháy khác. Dư luận đồng bào và báo chí đều cho rằng có kẻ phá hoại đốt nhà. Tổng Nha Cảnh Sát liền bủa lưới theo dõi.

Sáng 10-4 lúc lúc 9g30 thình lình có lửa bốc cháy trên mái sau căn nhà số 204/73 hẻm Đỗ thành Nhơn, của bà Phạm thị Sâm. Đồng bào dập tắt ngay được ngọn lửa. Nhân viên an ninh bố trí thường trực tại đây đã bắt được tên Nguyễn duy Ích, từ căn nhà kế cận (204/71) chạy ra, sau khi quăng bùi nhùi lửa lên mái nhà kế cận.

Lý lịch 4 tên đốt nhà

Sau khi bắt được tên Ích, cơ quan Cảnh Sát lần ngay ra manh mối và bắt trọn ổ gồm 5 tên

1) Lê văn Khai, tự Khoa, 65 tuổi, sinh quán tại làng Đông Phong, tổng Đông Lý, huyện Yên Định tỉnh Thanh Hóa, hiện làm phu khuân vác, ngụ tại 198/122A Đỗ thành Nhơn. Hồi 1946 làm tự vệ Việt Cộng ở Hóc Môn. 1950 được kết nạp vào đảng Cộng sản. 1954 làm cán sự nông hội V.C. Hóc Môn. 1957 làm bí thư Chi bộ Kho 5 Khánh Hội. 1959 làm trưởng ban Cán sự bến tàu. Tháng 2-1960 bị bắt. Tháng 2-1963 được trả tự do.

2) Nguyễn duy Ích, 44 tuổi, sinh tại làng Chiêu Khúc, huyện Thanh Oai, tỉnh Hà Đông, làm phu bến tàu ngụ tại 204/71 Đỗ thành Nhơn. Năm 1960 hoạt động Việt Cộng ở chi bộ Hãng SEGI nên bị bắt. Tháng 4-1962 được trả tự do.

3) Trần văn Bảng tự Thắng, 45 tuổi, sinh tại Hải dương, làm nghề xích lô máy, ngụ tại 171 Đỗ thành Nhân nối dài. Tháng 2-1960 bị bắt vì hoạt động Việt Cộng. Tháng 4-1962 được tha.

4) Lý Hữu Châu, bí danh là Tự, sinh tại Khánh Điền tỉnh Bình Thuận, làm thư ký khai quan thuế cơ quan Mậu Dịch Ngoại Viện, ngụ tại số C/100 Xóm Chiếu. Tháng 2-1962 bị bắt về tội Việt Cộng. Tháng 4-1962 được tha.

5) Một tên nữa là Phương hiện còn trốn tránh.

Tổ chức đốt thế nào?

Tháng 3-1963, sau khi tên Khai được tha 1 tháng, có tên Phan thành Tâm tức Bảy Tuấn, trưởng ban Cán sự Quận 4 V.C. đến móc nối và cử Khai làm bí thư Chi bộ Kho 5. Nhận công tác rồi Khai đi bắt liên lạc với Ích là người quen nhau trong tù và giao cho tên Ích làm tổ trưởng. Tên Ích tổ chức được hai tên Bảng và Châu đều là Việt Cộng mới ở tù ra.

Hằng tuần tên Bảy Tuấn đều gặp tên Khai vào Chủ Nhật để sinh hoạt công tác. Sáng Chủ Nhật 7-4-63, Bảy Tuấn đã phổ biến cho tên Khai về chỉ thị của khu ủy Việt Cộng Saigòn — Chợlớn — Gia định, khoét sâu sự hoang mang của dân chúng trước nạn hỏa hoạn bằng cách gây thêm nhiều vụ cháy nhà khác nhằm mục đích: Đổ cho Chính phủ đốt nhà để giải tỏa, làm Building cho Mỹ ở, gây căm phẫn của nhân dân đối với chính quyền, cho là chính quyền là tay sai của Mỹ; làm cho dân chúng đói khổ, không nhà cửa, để dễ bề sách động quần chúng đấu tranh với chính quyền; gây tình trạng rối ren, mất an ninh ở ngay giữa Đô thành để Việt Cộng để xuyên tạc, lợi dụng.

Ngày 9-4-63, tên Khai tìm Nguyễn duy Ích, phổ biến cho tên này biết chủ trương đốt nhà trên và vạch kế hoạch cho tên Ích tiến hành trong khu vực đường Đỗ Thành Nhân. Tên Ích về họp bàn với tên Phương và quyết định sẽ lợi dụng thời cơ thuận tiện, đốt căn nhà là ở kế cận tên Ích (số 204/73 do bà Phạm thị Sâm làm chủ).

Sáng ngày 10-4-63, tên Ích gặp lại tên Phương, nhân lúc bà Sâm, chủ căn nhà 204/73 Đỗ thành Nhân đi vắng, liền tiến hành việc đốt căn nhà này. Tên Ích lấy một nùi giẻ tẩm dầu lửa, đứng phía sau nhà 204/71, châm mồi lửa quăng lên mái sau nhà bà Sâm, tên Phương đứng phía sau căn nhà kế cận (204/75) quan sát cho tên Ích thi hành. Xong tên Ích chạy ra đằng trước thừa lúc dân chúng xôn xao chạy lửa để thoát thân, còn tên Phương ở lại đóng vai trò chữa lửa để cho tên Ích thoát được dễ dàng.

Nhưng khi nùi lửa vừa bén vào mái nhà thì dân chúng hay kịp, và đến cứu chữa nên ngọn lửa không kịp lan ra các nhà kế cận và tên Ích vừa định thoát thân thì đã bị nhân viên an ninh giữ lại.

Việt Cộng thú tội

Trong buổi họp báo, ông Bộ Trưởng đã đưa các đại diện báo chí xem những dụng cụ của bọn Việt Cộng dùng để đốt nhà dân chúng. Đó là ba cái bùi nhùi, làm bằng 1 khúc tre, trên đầu có quấn giẻ tẩm dầu và 1 ít nùi giẻ tẩm dầu. Ông Bộ Trưởng cũng đưa cho đại diện báo chí xem biểu ngữ viết nguệch ngoạc bằng tay của Việt Cộng dán ở một vài nơi đe dọa đốt nhà để gây hoang mang trong dân chúng.

Để cho đại diện báo chí được trực tiếp phỏng vấn những tên Việt Cộng khủng bố đốt nhà dân chúng, Ông Bộ Trưởng đã cho dẫn hai cán bộ ra mắt báo chí trong buổi họp. Đó là cán bộ Việt Cộng Lê văn Khai, sinh năm 1898 tại Thanh Hoá người bé nhỏ, tóc bạc, mặc 1 bộ quần áo pyjama nâu và Nguyễn Duy Ích, sinh năm 1919 tại Hà Đông, người dong dỏng cao, mặc sơ mi trắng bỏ ra ngoài quần tây đen. Cả hai đều khoẻ mạnh.

Trả lời một đại diện báo chí hỏi cấp chỉ huy đã giải thích thế nào mà y đi đốt nhà dân chúng, Khai nói: lúc đầu y cũng ngạc nhiên vì làm như vậy là quá dã man, nhưng sau Tuấn nói muốn làm cách mạng phải hy sinh việc nhỏ làm việc lớn, phải đốt nhà thì mới được độc lập, thống nhất và y cũng sợ cấp chỉ huy nghi ngờ, nên y nhận thi hành. Sau khi đốt nhà rồi, y mới hối hận, đau đớn và nhận thấy là có tội với chính phủ và nhân dân.

Một đại diện báo chí ngoại quốc hỏi bây giờ các anh đã thú nhận và hối hận, vậy các anh có chờ đợi gì không hay đợi chính phủ đem các anh ra xử bắn. Khai đã trả lời là vì y yếu hèn, không biết phải quấy nên đã nghe theo Việt Cộng. Nay y biết tội lỗi rất nhiều, y xin quay về với chính phủ quốc gia và xin thề không theo Việt cộng nữa.

Ích cũng tự nhận là vì y ngu dốt nên Việt cộng mới lợi dụng được, vì đốt nhà dân chúng y đâu có được công hay được hưởng gì. Nay tội lỗi của y rất lớn, chính phủ tha thứ cho y phần nào thì y mang ơn phần đó, hay bắt y tội gì thì y cũng xin chịu.

Một đại diện báo chí ngoại quốc khác hỏi Việt cộng tuyên truyền rằng Chính phủ cho đốt nhà để lấy đất, xây building cho Hoa Kỳ vậy dân chúng ở đây có tin không. Khai trả lời là y mới làm công tác nên không biết rằng dân chúng có tin hay không. Khai tự nhận chính y cũng không tin lời tuyên truyền đó.

Đáp câu hỏi của một đại diện báo chí khác là Việt cộng đốt nhà để giải phóng miền Nam, vậy có giải phóng được không? Khai nói là vì y ngu nên mới tin theo thủ đoạn của Việt cộng. Nói đến đây, y đứng dậy hướng về phía ông Bộ Trưởng ngồi mà lạy xin khoan hồng cho y.

Về câu hỏi nếu được chính phủ tha ra y có dám trở về khu nhà do y vừa đốt không, Ích nói là nếu được chính phủ tha ra y vẫn về khu đó vì ở đấy có nhà của y, đồng bào nơi đó tha thì y sống, nếu giết y thì y cũng chịu.

Tiếp theo M trang 1

Vì lẽ đó nên Bà Cố Vấn đã xin Tòa xác nhận quyền sở hữu về chiếc xe số NBH. 609 đã di chuyển cho ông Trương văn Tố từ ngày 20-10-1958 là ngày Bà Cố Vấn giao xe, như vậy kể từ ngày ấy, ông Trương văn Tố là người chủ mới phải chịu trách nhiệm hoàn toàn về chiếc xe ấy.

Nhờ khám phá ra việc lạm dụng trên đây, không ai khỏi phân vân tự hỏi sự lạm dụng ấy có phải là nguồn gốc của những tin đồn đãi, xuyên tạc, gán trách nhiệm việc này việc nọ cho Bà Cố Vấn Ngô đình Nhu chăng? vì cũng nên nhớ, lúc mua chiếc xe số NBH.609, ông Trương văn Tố còn giữ chức vụ Thanh Tra Kiểm Nả toàn quốc Nha Quan Thuế.

Tiếp theo K trang 1

sống chui rúc trong rừng — một đêm xuống núi, lần đầu tiên bước chân Ta đặt xuống một con đường nhựa chưa bị phá hoại. Vũng Tế. Trong giây phút cảm hứng, Ta khe khẽ hát «Bài ca của người Hà-Nội». Và như một thứ người rừng, Ta vuốt ve một đường coi nó như một cái gì kỳ lạ lắm. Rồi Ta lại có một khát khao ham muốn giang rộng cánh tay ôm ghì lấy nó như ôm ấp một người tình lý tưởng.

Ôi! Những chuyện đi ngày xưa, với cái hào khí của tuổi trẻ, với cái khí thế của một cuộc đời hiên ngang, quan niệm rằng từ cái sống đến cái chết chỉ là một sự thay đổi tư thế kỳ hà đồ hình: sống = đứng thẳng, chết = nằm ngang. Những chuyện giang hồ với cái ba lô trên lưng, chân trần thủ vắt vai và đôi chân rỗ nhằng gai góc, bết bụi đường trường.

Cái chặng đường của tuổi hoa niên đã đi qua. Và cánh cửa của chặng đường thứ hai bắt đầu hé mở Ta nhìn về dĩ vãng mà thấy lòng ngùi ngùi những nỗi xót thương vô tận, để rồi đau đớn mà nhận ra rằng, từ cái sống đến cái chết không phải chỉ có hai tư thế: đứng thẳng và nằm ngang mà còn có một giai đoạn hình thước thợ. Khi mái tóc không còn xanh, nhất là khi cuộc đời lại có nhiều sự ràng buộc thì đâu còn có thể sống hiên ngang được nữa! Nỗi tiếc thương của ta là nỗi tiếc thương của một trang tuyệt thế giai nhân, lúc mà chớm đường răn, một chiều soi bóng trước gương, lòng quặn đau nhớ đến cái nhan sắc thiên kiều bá mỵ thuở xa xưa.

Những chuyện giang hồ ngày nay chỉ là những chuyện giang hồ bất đắc dĩ! Người giang hồ chân chính không sao có thể gọi đó là những chuyện giang hồ được. Ra đi với cái va li, với đôi giầy đánh bóng lộn, với bộ quần áo chỉnh tề. Thời đại cơ khí lại cũng còn giúp cho đôi chân giảm được nhiều sức lao động. Và trong nháy mắt là ta đã tới đây, tới cái miền đông khô cỏ cháy này.

(Còn tiếp)

Tiếp theo N trang 1

tay đi để ai thấy cũng biết nó là thằng đốt nhà có hơn không?

— Ấy đâu được. Người ta còn khai thác, còn xử chứ.

— Khác thác cái nỗi gì. Cứ vớ được thằng nào là... a lê hấp cúp pé la têt là tụi nó ớn ngay. Chứ xử thì rồi lại cho nó đi tù thì ăn thua gì.

— Ở đúng đó. Mới lại chính quyền ta hay khoan hồng lắm, không khéo rồi lại tha.

— Chỗ tôi người ta dọn đi hết, mỗi nhà chỉ để lại 1, 2 người canh chừng. Đêm thấp thỏm chả dám ngủ, khổ chết đi được. Cứ là phải bắn ngay mấy thằng ấy đi thì dân chúng mới yên lòng được phần nào.

Ấy nói thì nói thế nhưng vì tinh thần kỷ luật rất cao nên ai nấy đều bình tĩnh dự cuộc mít tinh đến cuối rồi ra về.

Khu cháy TMG

— Trời ơi! bắt cần gì đâu. Chúng nó đốt chứ bắt cần mẹ gì. Một nhà mà hai lần cháy liền thì gọi là bắt cần sao được. Tôi thề với các ông đây, thật tình nếu giao cái thằng đốt nhà cho tôi 1 à, tôi mà không mổ bụng lấy gan nó nhắm rượu tôi cứ là.. không trông thấy ai nữa.

— Chứ còn gì... éo mẹ, cứ bắn bỏ cha chúng nó đi thì mới yên tâm được. Chứ nhốt chán rồi cũng đến thả.

Khu Đội Cò

— «Chúng nó» đốt ông ạ. «Chúng nó» hẹn 2 giờ chúng nó đốt, thì y như rằng... Tức lắm ông ơi! Chúng tôi mà bắt được thì cứ là quăng mẹ ngay nó vào lửa.

Cổng xe lửa số 10

Khu này chưa cháy, nhưng nghe nói bọn khủng bố đã gián giấy dọa ngay tại thành tường quận Tân Bình... Dân trong khu lục đục bàn tán xôn xao.

— Ấy, tôi cứ làm cái nước chắc, dọn bớt ít đồ nặng lên nhà chú nó ở Sài gòn. Biết đâu, ngộ nhỡ... Khu này đã chẳng từng có lần

. Bọn V.C. vẫn có cái lối gấp lửa bỏ tay người mà. Thôi thì cứ nên cẩn tắc chắc bụng là phải.

— Quả bọn V.C quỷ quyệt thật. Chúng lại để trên giấy là dù đất cỗ đóng thuế hay không thì «họ» vẫn đốt. Như thế thì rõ là nó xỏ lá chính phủ ta.

— Thì chúng lợi dụng chương trình giải tỏa, chỉnh trang thành phố của ta mà.

Trong khi thu lượm những mẩu đối thoại liên can tới vấn đề «cháy» này, chúng tôi được thấy, tại hầu hết những khu đông đúc mà chúng tôi viếng, đồng bào đã tự động tổ chức phòng hoả một cách gắt gao. Điều đó càng chứng tỏ chuyện cháy nhà đã biến thành một ám ảnh đối với đồng bào lao động trong các xóm nghèo, và ghi lại đây đôi hàng, chúng tôi thầm cầu thấy tự đáy lòng là không sao không chia sẻ niềm lo âu này với đồng bào cho được.

Tiếp theo G trong 1

Ban Trị Sự áp thu xếp hộ người gác thay. Nhưng tôi thiết tưởng, vì tuổi 74 mà được miễn gác thì còn cần thuê ai gác nữa.

Vậy tôi thiết tha mong ông Quận Trưởng chấp nhận mấy điều thỉnh cầu sau này:

1) Loan báo cho Ban Trị Sự áp biết những người như thế nào thì được miễn dịch và không bắt buộc phải nộp tiền.

2) Phải niêm yết bảng phân công gác tại trụ sở để mọi người cùng xem.

3) Phải niêm yết sơ đồ về các đường hẻm trong khu vực ấp Đông Nhất để biết rõ trong ấp có bao nhiêu gia chủ.

Xin cảm tạ ông Quận Trưởng.

LÊ-THIỆN-THUẬT

Tiếp theo L trang 1

Bệnh viện Nhi Đồng tổ chức chích cho dân chúng từ ngày 13-4, trong giờ làm việc, kể cả thứ bảy và chủ nhật. Hai trạm chích đã đặt ở 2 trường Tiểu Học Hùng Vương (Chợlớn) và Trương Minh Ký (Sàigòn) sẽ nghỉ hoạt động từ ngày 13.4, để trả trường tổ chức thi.

Một số bác sĩ tư, sinh viên y khoa, Nữ y tá Hồng thập Tự V.N. và các học sinh trường Nữ tu Bác ái cũng hợp tác với Uỷ ban trong chương trình chích ngừa cho dân chúng.

Tiếp theo T trang 1

phải có ba điều kiện căn bản là: phải có nhân cách, biết nhận thức lý luận đấu tranh với địch, phải nắm vững kỹ thuật lãnh đạo.

Cuối cùng ông Cố Vấn ngỏ lời yêu cầu «các cấp bộ soát lại tư tưởng và kỹ thuật toàn bộ quân đội, lành mạnh hóa quy chế và xây dựng một quân đội dựa trên nhân dân, hoàn toàn độc lập, do mình mà chiến thắng và tự túc tiếp liệu.»

Tiếp theo D trang 1

— Có kẻ đốt nhà, đang bị dân chúng vây bắt ở hẻm X. đường Y. xóm Z... kìa kìa!

Thế là cảnh binh phải đến vây bắt, giúp sức dân chúng, và để phòng gọi điện thoại cho sở Cứu hỏa. Nhưng cảnh binh lại là những người đại diện cho một chánh thể dân chủ công minh, cho nên kẻ bị bắt được cảnh binh che chở, khỏi bị dân chúng «xé xác» nữa!

(Còn tiếp)

THẦY CON

TIN MỪNG

Được tin Y-Sĩ Trung-Úy **NGUYỄN-DƯƠNG** sẽ làm lễ thành hôn cùng Nha-Sĩ **TRẦN-THỊ XUÂN-LAN** tại Nha-Trang ngày 15-4-1963.

Nhân dịp này, Đại-Úy Chánh-Sự-Vụ và toàn thể Sĩ-quan Sở Dân-Vụ Nha CTTL thành thực chúc hai bạn vui hưởng hoàn toàn Hạnh-Phúc.

Tiếp theo B trang 1

diễn đàn để cho đồng bào chất vấn. Khi 2 tên này xuất hiện, dân chúng la ó rầm trời, và gào thét đòi xử tử chúng. Hàng rào gỗ tưởng chừng như sắp bị phá vỡ đến nơi, khiến cho các nhân viên công lực phải cố gắng lắm mới giữ được trật tự.

Cũng vẫn một luận điệu như trong vụ ra mắt báo chí hôm qua, cả Khai lẫn Ích đều nói rằng ngu dại nên đã tin theo Việt Cộng và chúng xin đồng bào tha thứ được phần nào nhờ phần ấy, nếu bắt chết thì cũng đành chịu...

Sau đó cuộc mít tinh giải tán vào lối 18 giờ.

Quan điểm...

(Tiếp theo trang 1)

ta đã biết, lực lượng an ninh chỉ có hạn mà công tác thì quá nhiều.

Và ngày 16 tới Quốc Hội lại sắp thảo luận về luật vệ sinh ở thành phố, trong đó chưa biết có khoản giải tỏa hay không.

Nói tóm lại chúng ta đã vô tình tạo một số điều kiện thuận lợi để Việt Cộng thi hành âm mưu đốt nhà.

Việc đã lỡ rồi, nhưng cũng cần nhắc lại để rút kinh nghiệm, để tiếp tục cố gắng chặt đứt bàn tay khủng bố của giặc.

Làm cách nào để chặt?

1) Luật số 10/59 để chống giặc đã sẵn đó. Phải đem ngay những tên Việt cộng đốt nhà về khu chúng đã đốt mà bắn, mà chém, mà để cho đồng bào đốt từng thớ thịt. Chậm một ngày là thêm một ngày để sự nghi ngờ ăn sâu vào đầu óc dân chúng.

2) Hãy giúp dân tổ chức cứu nguy: mỗi nhà một lu nước, một thùng cát. Tạm dùng dây bọc tốt, kéo điện vào từng ngõ hẻm, bắt đèn cho nhiều. Cảnh sát bỏ sắc phục lẫn lộn vào thường dân mà theo dõi. Quân đội mặc quần cụt, giắt súng ngắn mà đi tuần.

Công cuộc ngừa cháy cũng quan trọng mà công cuộc cứu cháy cũng không thể coi nhẹ. Đồng bào bị cháy nhà, không phân biệt là gốc Việt hay không gốc Việt, đang cần sự cứu giúp tận tình, không phải chỉ mong đợi mỗi ngày được lĩnh vài ba khúc bánh, mà mong đợi được có lại một mái nhà nguyên chỗ cũ.

— Đây không phải là tai họa riêng tây mà là quốc nạn. Để có chỗ tạm trú vì mưa sắp tới cho hàng vạn gia đình, để có chỗ học cho hàng vạn trẻ em, hãy trưng dụng những tòa nhà còn bỏ trống.

— Để tránh cho đồng bào những giây phút hoang mang giao động, dễ dàng ngả theo lời tuyên truyền xảo trá của giặc, hãy khuyến khích để mỗi thanh niên, thanh nữ Cộng Hòa, thường trực phụ trách 1 gia đình: giúp họ lập lại các giấy tờ cần thiết, chăm nom sức khoẻ của họ và con cái họ, v.v...

Chống Việt Cộng đốt nhà tức là chống Việt Cộng hại nước. Muốn chống thì phải chống cho thiết thực, cho quyết liệt. **NGÔN-LUẬN**

Quý bạn và các em đón đọc

Bé Ngôn Bé Luận

ĐẶC-BIỆT MÙA THI

PHÁT HÀNH NGÀY 20-4-63

- Một số báo đặc sắc, vui lạ nhất từ trước tới nay.
- Đăng 100 câu hỏi trắc nghiệm dành cho các thí-sinh thử sức trước khi đi thi.

GIÁ VẪN 2 ĐỒNG

TIN MỪNG

Được hồng thiệp báo tin đến ngày 17 tháng 4 năm 1963 bạn **NGUYỄN-THỊ-KIM-CHI** sẽ vâng lệnh song thân đẹp duyên cùng bạn **NGUYỄN-QUANG-VINH**. Xin chúc hai bạn trăm năm hạnh phúc.

Diễm-Mai — Thiên-Hương
Kim-Vinh — Phương-Mai
Tú-Lan — Anh-Thư — Ninh

CÁO PHÓ

Trân trọng báo tin buồn, thân mẫu của chúng tôi là:

Cụ NGUYỄN-THỊ-BÙNG

Hưởng thọ 77 tuổi

đã thất lộc tại tư gia số 63/6 Hẻm Pasteur Saigon. Lễ an táng sẽ cử hành vào ngày thứ ba 16-4-63 hồi 9 giờ sáng tức là ngày 23 tháng 3 âm-lịch tại Bắc-Việt Nghĩa-Trang cũ.

Cô ai tử:
TRẦN-QUỲNH và gia quyến
TRẦN-MINH và gia quyến
TRẦN-ĐÌNH-CUNG và gia quyến
Quả-phụ TRẦN-THỊ-CHUẤT và gia quyến
Rể: ĐẶNG-HỒNG-SƠN và gia quyến

Cáo phó này thay thiệp tang.

PHÂN ƯU

Được tin:

Cụ NGUYỄN-KIM-HOÀN

thân phụ bạn Nguyễn-kim-Dũng tạ thế ngày 6-4-1963 tại Tổng Y-Viện Cộng-Hòa. Sĩ quan và S.V.S.Q. đại đội 5 khóa 14 L.T.V.K.T.Đ. thành thật chia buồn cùng bạn Dũng và tang quyến.

CÁO - PHÓ

Chúng tôi đau đớn báo tin để các Cụ, các Ông, các Bà và thân bằng cố hữu hay: Cháu, Chị, Mẹ, Bà Nội, Bà Ngoại chúng tôi là:

Bà quả phụ NGUYỄN-VĂN-PHI
nhũ danh:
Maria HOÀNG-THỊ-HÀI

đã mệnh chung tại Gò-Vấp ngày 12-4-63, hưởng thọ 64 tuổi.

Tang lễ sẽ cử hành hồi 9 giờ sáng Chủ-Nhật 14-4-1963 tại Thánh Đường Gò-Vấp (đường Nguyễn-Du Gò-Vấp).

Chú chồng: Linh-mục Nguyễn-hữu-Lộc
Dì: Cụ quả phụ Ng-thị-Tuyết, các con và các cháu
Em trai: Hoàng-đình-Trí, vợ và các con; Hoàng-văn-Sâm, vợ và các con
Em gái: Quả phụ Hoàng-thị-Hồng, và các con
Em chồng: Quả phụ Nguyễn-văn-Sự, các con và các cháu; Nguyễn-tiến-Hiếu và các con; Nguyễn-văn-Việt, vợ và các con
Con trai: Nguyễn-như-Phong (Thưởng), vợ Phạm-thị-Quy và các con; Nguyễn-văn-Vượng (Thanh-Hải)
Con gái: Nguyễn-thị-Thường, chồng Ng-văn-Cang và các con
Cháu nội: Nguyễn-kinh-Bang; Nguyễn-tế-Thế
Cháu ngoại: Trần-kim-Toàn; Trần-quốc-Định

Đồng tang gia khấp cáo

Lớp TOÁN LÝ HÓA

G.S. HOÀNG-TƯỜNG-THỤY

15-4-63 mở các lớp TOÁN LÝ HÓA Đệ LỤC—Đệ NGŨ Đệ TỨ — Đệ NHỊ A. B.
2-5-63 mở lớp TOÁN LÝ HÓA ĐỆ TAM A B
Ghi tên tại Trường THỦ-KHOA 52, Nguyễn-khắc-Nhu Saigon
Kiểm nhận số 85 GD/TT/KD

LỚP HÈ

TRUNG-HỌC TƯ-THỤC TÂN-THANH
23c Phạm-hồng-Thái Sg. Giấy phép số 8181 GĐ/HV/TR ngày 21-6-56
TOÁN — LÝ — HÓA ANH — PHÁP — VIỆT

Khai giảng ngày 15-4-63 các lớp Sáng, Chiều, Tối TAM lên NHỊ, NGŨ lên TỨ, LỤC lên NGŨ, THẤT lên LỤC, LUYỆN THI ĐỆ THẤT. Học phí nhẹ, có giảm cho các bạn Quân nhân, anh em ruột và những người tàn tật. Ban Giáo sư kinh nghiệm danh tiếng và tận tâm. Có bàn ping-pong và chiếu bóng giải trí.
K.N. Nha Tư Thục số: 125 GD/TT/KD ngày 9-4-63

Muốn chóng biết nói, biết viết ANH NGỮ

Hãy ghi tên học lớp Anh ngữ do Giáo sư **TRẦN-VIỆT-ANH** (tức Trần-văn-Cơ) phụ trách tại Trường **TÂN-THANH** 23c Phạm-hồng-Thái Saigon. Dạy theo phương pháp căn bản thực hành, thích hợp với những người muốn biết nói, biết viết đúng Văn-phạm, mà không mất nhiều thì giờ
SÁCH HỌC: **LET'S LEARN ENGLISH — PRACTICE YOUR ENGLISH — DIRECT METHOD — PRESCRIBED BOOKS**
NGÀY 15-4-63 mở nhiều lớp mới (Sáng, Chiều, Tối) đủ các trình độ từ vỡ lòng đến Luyện thi Tú Tài
K.N. Nha Tư Thục số 125 GD/TT/KD ngày 9-4-63

2 CUỐN SÁCH CẦN THIẾT

cho thí sinh TÚ TÀI I

1) CÂU HỎI GIÁO KHOA TOÁN, **Tú Tài I. B**
của Đào văn Dương, giáo sư trường Chu văn An
2) CÂU HỎI GIÁO KHOA LÝ-HÓA, **Tú Tài I.A—B**
của Phan huy Tùng, giáo sư trường Chu văn An

Xuất bản **BỒNG LAU**, 34 Cô Bắc Saigon.

ĐÔ - THÀNH SÀIGÒN
TY KỸ - THUẬT

Cáo thị gọi thầu

(LẦN THỨ HAI)

Cung cấp cho Ty Kỹ-Thuật Đô-Thành (Chi Kiều-lộ Saigon tây 1.000 xi-te (stères) củi giòng:

— Kinh phí phỏng định : 360.000$00
— Ký quỹ tạm : 9.000$00
— Thời hạn : Năm 1963

NƠI VÀ NGÀY GIỜ GỌI THẦU:
Văn-phòng Ông Chủ-Tịch Hội-Đồng gọi thầu (Phó Đô-Trưởng Hành-Chánh) ngày thứ Năm 2-5-1963 đúng 10 giờ.

NƠI THAM KHẢO ĐIỀU KIỆN SÁCH:
Ty Kỹ-Thuật Đô-Thành trong những ngày và giờ làm việc
Đơn xin chứng nhận để đóng ký quỹ tạm phải gởi đến Ông Chủ-Tịch trễ lắm là 17 giờ ngày thứ bảy 27-4-1963.

SÀIGÒN, ngày 10 tháng 4 năm 1963
Q. Đô-Trưởng Sàigòn,
Ký tên: **VŨ-TIẾN-HUÂN**

Chiếu-hội:
Trưởng-Ty Tài-Chánh,
NGUYỄN - VĂN - CHẤN

LỚP HÈ PHAN-SÀO-NAM

141 — Trần-quý-Cáp — Saigon
KHAI GIẢNG: **15-4-1963**
TOÁN-LÝ-HÓA SINH-NGỮ:
THẤT lên LỤC (120$), LỤC lên NGŨ (140$), NGŨ lên TỨ (160$)
Lớp chuẩn bị thi ĐỆ-THẤT trường công (80$)
K.N. số 109/GD/TT/KN 4-4-63

RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT

Giá tiền đăng quảng cáo mục Rao Vặt: *Từ 1 đến 3 dòng đầu 60 đồng. Mỗi dòng sau tính thêm 15đ*

Cưới xin vừa ý nhạc gia, không gì bằng Bánh, Mứt, Trà **VĨNH-HƯƠNG** 368 Lê-v-Duyệt 368 Hoa Hưng — Saigon. Bánh cốm, xu xê, Bánh quế, Bánh gai, Bánh deo, Mứt Sen, Trà Sen, ngon, trang nhã. Mâm, Quả, Người phù trang đẹp, lịch sự Giao hàng tại nhà.

GUỐC DAKAO Kể từ 1963 dưới đế cao su guốc xin đổi lại để nhiều chữ Dakao, quý khách mua sỉ xa gần, nên lưu ý mới thực guốc Dakao. Xin ghé lại 2A Nguyễn-trung-Trực và Lê-Lợi Saigon. Chi nhánh Đ.K.

ÍT TỐN TIỀN Với loại Radio thường ráp thành Hi-Fi hay Stéréo gắn vào Meuble chưng Salon bảo đảm như máy ngoại quốc. PHẤN - RADIO 72 Nguyễn-công-Trứ Saigon (Lefebvre cũ) sau Ngân Hàng Quốc Gia V.N.

Xe hơi Salon Hoàng-Hải 235 Lý thái Tổ (Ngã Bảy) Saigon. Nơi mua bán xe nhanh chóng nhất Thủ Đô, xe gởi bán Thanh Toán mau lẹ vì: — Tính Huê hồng rất nhẹ — Không bán quá giá ấn định — Người mua trực tiếp với người bán để thương lượng giá cả. Quý vị có thể đến nhờ bạn bằng cách ghi địa chỉ mà không cần gởi xe cũng được. (Hiện có nhiều xe bán giá đặc biệt)

Bán 1 CĂN PHỐ LẦU rất sinh đủ tiện nghi, 93/23 Trần-khắc-Chân Tân-định, ở liền. Giá 105.000đ.

KHÓA HÈ LAM-SƠN 16-4 Sáng — Chiều — Tối thi Đệ-Thất, Nhứt, Nhì, Ba, Tư, Năm. Ghi tên tại số 612/105 Phan-đình-Phùng.

Salon PHÚ-THỊNH 124 Trương-tấn-Bửu Saigon Cần mua nhiều Vespa — Lambretta Mới cũ mua ngay khỏi gởi.

Bán villa trệt 182m2 350.000đ số 2/18A, Lý Trần Quán Tân định.

Bán nhà đủ tiện nghi, giao nhà trống và có giấy, nếu cần. Hỏi 18B đường Trần bình Trọng Chợlớn.

TẶNG QUÀ Biếu không quý bà, quý cô: Một bộ đồ đấm may sấy 1 chai keo xịt tóc, Tuần lễ Khai Trương 17-4-63 Viện Uốn Tóc ANH SINH 561 Trần Hưng Đạo Sg Có 2 máy lạnh, nhạc Stéréo, HiFi, thợ Hồng Kông và Pháp, Gội đầu, Champoing 30đ nấu thuốc sửa 120đ

Đường lên xứ Lạng
Đường lên xứ Lạng bao xa? Cách một trái núi với ba quãng đồng. Ai ơi đứng lại mà trông! Kìa núi Thành Lạng, kìa sông Tam-Cờ! Anh chờ thấy em rồi rồi mà ngơ. Nhờ anh, em chỉ đọc tờ «TIỀN-PHONG»!
Mỗi Thứ Năm đón đọc: **Văn-Nghệ Tiền-Phong** tờ báo hữu ích của mọi gia đình tân tiến.

Cưới hỏi Được Hai Họ vừa ý nên dùng Bánh Mứt **BẢO-HIÊN RỒNG VÀNG** 133 Gia-Long (cửa Bắc chợ Saigon) Chuyên làm Mứt sen trần, Bánh quế Bánh cốm, Xu xê, Bánh dẻo v.v... Cho mượn quả phù trang. Hàng đặt giao tới nhà.

TOÁN-LÝ-HÓA Tú-Tài 1 khóa 2 mở tối 18-4 tại trường Đạt Đức 73 Chi-Lăng Gia-Định. G.S. Quốc-Trung.

Đi xa bán rẻ Lambretta NAP rất tốt. 51/54/18 Cao-Thắng Saigòn.

Nhuộm đủ màu Dacron Tergal, Nylon. Giặt khô Hấp tẩy quần áo khỏi lo co ngắn và lem. Tiệm NGỌC-TÂN số 134 đường Pasteur Saigon.

Cần gấp Thợ lành nghề nấu kẹo lạc, kẹo bông. Lương hậu. Hỏi 19B Lê văn Duyệt nối dài Sài gòn (gần ông Tạ).

Bán phố lầu mới, luôn đất đẹp, tại cư xá nhà Băng, ngã tư Phú Nhuận đủ tiện nghi. Hỏi: 249 Hai bà Trưng Saigòn.

15-4 nhận kèm 1 nhóm học sinh từ 8e đến 3è (B.E. P.C.) Ghi tên tại số 612/105 đường Phan đình Phùng Sg.

Bán 1 căn phố lầu nhỏ xinh xắn luôn đất, đủ tiện nghi, gần trường, chợ, mua xong ở liền. Do 27/15 Huỳnh tịnh Của Tân Định.

Cours de répétition de 11è à 7è. Prép. à l'entrée en 11e et 6e par jeune dame prof. au Centre Culturel Français. Mme CHI 99, Phạm-đăng-Hưng, Dakao. Tél. 745/SG.

Mua bàn ghế và đồ dùng cho Quán ăn, giải khát. H. 100 Lý-trần-Quán, Tân-Định.

CHUYÊN MÔN TRỊ Bệnh Trĩ mạch lươn, đi tiêu ra máu, sa trôn trê, sa tử cung, xức thuốc đem vô. TRĨ không cột, không cắt, không đốt, xức thuốc cho rụng. Bịnh nhân nghèo, lấy chút ít tiền thuốc.
Nguyễn văn Quỳnh hiệu TIÊN-ĐAN, 508, Trương minh Giảng—Saigon. K.N.B.Y.T. số 411 ngày 13-9-62.

Trường Anh Ngữ Trần-gia Độ 420 Trần quý Cáp Sài-gòn mở thêm nhiều lớp hè bổ túc đủ trình độ sáng, chiều, tối, giáo sư Mỹ-Việt luyện giọng.

Phố - Đất - Villa Sang Phố: Huỳnh quang Tiên 95.000$, tiền phố 400$, dài rộng 4m × 18m. Trần-quang-Khải 5m × 30m có nhà xe. Phố lầu Testard yên tĩnh tiền phố 500$. Villa Gia Định tiền nhà 600$. Bán Villa Phan đình Phùng. Mayer, Phan kế Bính, Công Lý. Địa ốc **Trần quang Huy** 35 Võ Tánh, Saigòn. Tel: 675 Sg.

Sang phố lầu, thị tứ buôn bán (dốc cầu ông Lãnh). Đủ tiện nghi. Hỏi số 152, Bến Chương Dương, Saigòn.

Ở đâu bán bột giặt nguyên chất bảo đảm 30đ kilo? HỒNG LIÊN 134 Trần quang Khải Sài gòn.

PHÒNG THÍ-NGHIỆM Y-KHOA 70B Đại-lộ Lê-Lợi (Bonard) Saigon
CHUYÊN THỬ
MỦ: Định bệnh: Lậu, Sưng phổi, Phong tình, các loại vi trùng gây bệnh.
ĐÀM: Định bệnh: Lao Phổi.
PHÂN: Sán Lải, Kiết Lỵ.
MÁU: Định bệnh: Sốt Rét, Thương Hàn, Thiếu Máu, Lao, Phong tình (Giang Mai)
NƯỚC TIỂU: Đau Thận, Sạn Thận, Đái đường, vi trùng gây bệnh. Thử thổ để biết dậu thai.
Do Bác-sĩ và Dược-sĩ chuyên môn phụ trách.

Vespa, Lambretta Nơi mua bán xe nhiều nhứt Đô-Thành, mua xe không bị lầm, bán xe mau chóng, không gì bằng đến **Salon. Mayer** Nơi cung ứng một số xe quan trọng cho thị trường xe Scooter hiện nay, muốn mua xe tốt, vừa ý, hợp với đủ túi tiền của quý bạn, Salon chúng tôi luôn luôn có một số xe đủ loại, đủ giá tiền, khi quý bạn chiếu cố, nhứt định không bao giờ phải đi kiếm xe nơi khác. Giấy tờ sang tên mau lẹ, không mất thời giờ mà khỏi phải trả tiền phí tổn. **Salon Mayer** 138 Hiền Vương Saigòn.

NVB-169 Kính mời Ông Bà đang xử dụng chiếc xe Jeep NVB-169 đến ngay 94-G bến Bình Đông Cholon để làm thủ tục sang tên.
Nếu không được tin Ông Bà trong vòng 10 ngày kể từ lúc đăng tin này, buộc lòng chúng tôi phải nhờ đến sự can thiệp của pháp luật.
THÁI-VĂN

Radio Transistor Mỹ Quốc: 1.550đồng radio nhật 2 bandes sách tay: 2.790đ Radio Vạn Trang 46 Lê văn Duyệt Saigon.

Bán 1 căn phố lầu đủ tiện nghi luôn đất gấp chợ. 4th50 × 20th. Hỏi: 75 Đinh Công Tráng Tân Định.

Pâques 1963 Quý vị chủ xe du lịch trên đường SAIGON — CAP Xin mời đến ngay VĂN PHÒNG ĐẶC TRÁCH *Bảo Kê Xe Du Lịch (L.Đ.H.T.B.H.)* tại 55 Công Lý (ngã tư Hàm Nghi—Công Lý) Đ.T. 22.201 để lãnh phiếu sửa xe giọc đường khỏi trả tiền nhân dịp Pâques 1963 (13 và 14-4-63)

Bán hoặc Đổi Xe. Mercédès NBS—P.403NBQ— Taunus 17 M NBV— Vauxhall NBS Versailles NBR—Nash NBP de luxe Opel NBN (mui vải) P.403 Camionnette NCE (một chủ) P.203 NBF Vedette NBH—Traction 25.000đ De Soto NBM—Zev BQ. Hỏi nơi TRƯỜNG CAN, 88 đường Mạc đĩnh Chi Saigòn.

Tìm việc Một nhóm Nam Nữ sinh viên nhận kèm Pháp Văn, từ trung học trở xuống; xin hỏi ông Dũng 194 Chi Lăng Phú Nhuận.

Bán rẻ Villa lầu 4 buồng luôn đất (200m2) đường Trương minh Giảng nối dài. Hỏi Ô. ô. Bằng hoặc Cơ 36 Công Lý.

Bán nhà mới xây rộng rãi, mát mẻ, đầy đủ tiện nghi điện nước xe hơi vào tới cửa. Xin hỏi 267/6F Trương minh Giảng nối dài Saigon, sau hãng Công Tan-Lạp.

Luyện thi vào 6e và 7e G.S. hơn 20 năm chuyên Lycée. Viết thư cho hộp thư số 433 Saigon.

Giấy bạc, tiền kẽm, nhôm thời Pháp «Indochine». Tôi mua và đổi làm collection. LÂN, 57 đường Bàn Cờ Saigon.

Cho mướn phòng trà để bán ăn. Có ca nhạc. Hỏi 44 Đinh tiên Hoàng, Dakao. Từ 5 đến 7 giờ chiều.

Bán dĩa hát để tự học tiếng Anh (bài học của Redder's Digest). Hỏi ông Vũ đăng Quang, Nha Thông tin Báo chí, số 79—81 Phan đình Phùng, Saigòn.

Bán rẻ Một Collection «Nhật báo Tự Do» đóng bìa giấy dầu rất chắc chắn Từ số 242 đến số cuối năm 1962. Hỏi Ô.Lân, 62/239 Yên Đỗ (Tân Định). (Xóm nhà đèn).

5.000đ Giải nhất cuộc THI CHỐNG BỐN KHAN. Và nhiều giải khác Cắt phiếu dự thi trong tuần báo Xã Hội Mới ra ngày Thứ Bảy.

Vì đi xa cần bán gấp Lambretta sport còn tốt giá rẻ. Hỏi 94 Chi lăng Gia Định.

Pháp-Văn PASCAL từ Đệ VII đến II+I. De 12e à 3e-M.BECP Classe de rattrapade Cours de répétition — Préparation. No. 243 Triệu Đà Cholon.

Bán: phong - cầm Vì đi xa, muốn bán rẻ một đàn Accordéon 96 basses của Ý, mới tinh hảo. Hỏi tại 273, Trần quốc Toản (trên lầu) (gần ngã bảy). Chợlớn.

Bán 2 quạt trần Siler. Hỏi ông Kuiffin — 29A — Cao Thắng.

32.000đ Sang 1 căn phố đẹp, đủ đèn nước, rộng 4mx 16m ở số 3/14D Nguyễn Biểu. Hỏi tại địa chỉ trên từ 8 giờ đến 20 giờ.

Chống dịch - hạch Mời đem thùng chai lít đến mua: — 26đ một lít thuốc Mosquitox xịt trong nhà diệt Bọ chét chuột. — 5đ một gói thuốc trộn mồi để giết chuột. **Có bán sỉ và lẻ tại:** Hãng EXTERMICE 177-179 Hàm Nghi Saigòn.

Sở tang TÂN - PHÁT 40/6, Bạch Đằng (Hàng Sanh) Gia-Định 170 cũ—Xe tử mã—xe đen—đòn rồng—áo quan đủ kiểu. Do ông Giáo Trần Bá Thuận (Hànội) phụ trách.

Bán gấp 1 căn nhà trệt số 517, Hậu Giang Chợ lớn, giá 100.000đ. Mua xong giao nhà ngay.

Bán Vespa NA. 02...A giá chắc chắn 21.000đ. Hỏi 200 Ng-cư-Trinh Sài gòn.

Muốn có 5.000đ? Chỉ cần viết một bài dưới 3 trang đánh máy dự thi Chống Bốn Khan do Tuần báo Xã Hội Mới tổ chức.

Phố sang tiện thương mãi hay mở văn phòng xin hỏi 71C Lê thánh Tôn Sàigòn.

Nhà bán có chỗ để xe hơi nhỏ và lầu đúc phía sau. Miễn trung gian. Giá chắc: 170 ngàn. Mời quý ô.bà đã trả giá đó lại thương lượng. 60/i Ngô tùng Châu Saigon.

Tú Tài I cần xem ngay: Câu hỏi Công Dân mới xuất bản của G.S. Ngô đình Độ.

Jeune étud.en lettr. parl. Fr. Ang.Esp. Donner crs. Fr. et Maths pr.élèv. 3e. 4e. 5e. Prép. garantie au Concours d' Entr. 6è. Ancien institut Class 7e, des Lycées. S'adress. Thành 313 Ph-th-Giản Sàigòn.

Bán một Lambretta TV 175 kiểu 1962 xin thử xe vào những ngày 14, 15, 20, 21/4 và 26/4. Xem xe những ngày khác tại 380/3 Công lý Sàigòn.

Mất Trong khoảng từ Thủ Đức về Sàigòn 1 ví nhỏ gồm ít giấy tờ cá nhân. Ai bắt được xin đem lại ô. Nguyễn đức Dương số 39/11 Võ Tánh Sàigòn. Xin hậu tạ.

PUCH (Áo Quốc) VẪN BÁN GIÁ CŨ!

Trân-trọng thông-báo Quý-Vị Thân-Chủ đã ghi tên đặt mua xe gắn máy PUCH đặng rõ: Trái với tin đồn gần đây, xe PUCH VẪN BÁN GIÁ CŨ. Kiểu xe VS.50.D DE LUXE BA SỐ BA ĐÈN PHÍA TRƯỚC, kỳ này vẫn bán theo giá cũ: **14.132$00**, kể từ ngày 8-4-1963.

Dưới đây là LỊCH MUA XE ĐÃ ĐẶT MUA TRƯỚC:

Ngày ghi tên mua xe:	Ngày giao xe kể từ:	Giá bán:	Giấy phép:
— Từ 17-11-62 đến 14-12-62	8-4-63	14.132$	300.530/ONC 14639
— Từ 21-12-62 đến 13-02-63	8-5-63	sẽ thông báo	302,938/ONC 18082
— Từ 18-02-63 đến 19-03-63	20-6-63	—	302,406/ONC 18726

CƠ XƯỞNG 211, Võ-Tánh, Tân-Sơn-Hòa
Đại-lý độc quyền: **Hãng ĐẶNG-ĐÌNH-ĐÁNG** *71, Ngô-tùng-Châu, Saigon—Đ.T. 262 Saigon*

TRƯỜNG XÂY CẤT LẠI HOÀN TOÀN MỚI

BAN GIÁO VIÊN MỚI CÓ NGƯỜI PHÁP VÀ NGƯỜI VIỆT CỘNG TÁC CHUNG

MẠNH-MẪU HỌC-ĐƯỜNG

96 LÝ-TRẦN-QUÁN TÂN-ĐỊNH SÀIGÒN

MẪU-GIÁO và Ban Tiểu Học Việt Chương Trình Pháp từ 12ème đến 7ème
KHAI-GIẢNG ngày 2-5-1963 (NỘI TRÚ — BÁN NỘI TRÚ — XE ĐƯA RƯỚC)

In tại nhà in riêng của NGÔN LUẬN 85 Lê-Lai—SAIGON
Giám đốc trị sự: LÊ TÂM VIỆT — Quản lý: NGUYỄN NHƯ CƯƠNG
Ngân phiếu xin đề tên ông: NGUYỄN NHƯ CƯƠNG